І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь...
Т. Шевченко

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 195. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 30-го ЖОВТНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, OCTOBER 30, 1974 No. 195. VOL. LXXXI.

СПІЛЬНИЙ З'ЇЗД ШКІЛЬНОЇ РАДИ І ЦЕНТРАЛІ ОПІКУНІВ ПЛЯНУЄ ОСНОВНУ РЕОРГАНІЗАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО ШКІЛЬНИЦТВА В ЗСА

Клівленд. (К.М. — телефоном). — В днях 26 і 27-го жовтня, тут відбулися спільні наради Шкільної Ради Українського Конгресового Комітету Америки та Централі Опікунів Рідного Шкільництва, в результаті якого заплянувано основну реорганізацію українського шкільництва в ЗСА та обрано окрему комісію, яка повинна протягом одного року ці пляни реорганізації шкільництва приготовити.

У спільних нарадах взяло участь 49 делеґатів, педагогів і опікунів від 21 школи та 24 опікунів, педагогів і гостей від Централі Опікунів. Управу СКВОР з осідком в Торонті заступав о. прот. Т. Міненко, а Президію УККА екзекутивний директор мгр. Іван Базарко. Обрано нову Управу Шкільної Ради із переобраним на голову професором д-ром Едвардом Жарським та обраним на екзекутивного заступника голови проф. Романом Дражньовським у проводі. Новообрану Централю Опікунів очолюють інж. Данило Березовський та д-р Євген Небиш. Наради сконстатували значний упадок кількости учнів у школах українознавства та вирішили ряд важливих і наглих педагогічних і організаційних справ. Схвалено підготовити протягом одного року основну реорганізацію всього українського шкільництва в цій країні в одній центральній Рідній Школі із педагогічним та організаційним секторами. Для цієї справи обрано окрему Організаційну Комісію із проф. д-ром Едвардом Жарським від Рідної Школи, інж. Данилом Березовським від Централі Опікунів та проф. Костем Мельником, як головою цієї Комісії. Обрано також Статутову і Номінаційну підкомісії.

500 ОСІБ ВІТАЛИ „ЧОРНОМОРСЬКУ СІЧ" В НЮАРКУ З ЇЇ 50-РІЧЧЯМ

Нюарк-Ірвінґтон. — Кругло 500 осіб, між ними багато представників крайових і місцевих організацій вітали місцеве Українське Спортове Т-во „Чорноморська Січ" з нагоди 50-річчя його існування та спортово-виховної діяльности під час Ювілейного Бенкету, що відбувся тут в приміщеннях Клюбу Наваго Менор минулої суботи, 26-го жовтня. Започатковуючи Бенкет, зібраних привітав голова „Чорноморської Січі" Мирон Стебельський, водночас представляючи члена Товариства — ред. Зенона Снилика на майстра церемонії Бенкету. Американський гимн відспівав у супроводі оркестри Б. Гірняка, Михайло Шкварко, а український, в супроводі цієї ж оркестри, відспівали всі приявні. Парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку о. Павло Малюґа, провівши молитву, прохав усіх вставанням з місць та хвилиною мовчанки вшанувати померлих членів Товариства. Ред. Зенон Снилик подав історію заснування Т-ва і пояснив суть його існування, а відтак представив гостей за президіяльним столом. Головну промову виголосив колишній голова і теперішній секретар Української Спортової Централі на Америку і Канаду та колишній голова РФК і член Проводу СТ „Україна" в Торонті — Ярослав Хоростіль. Дальше „Чорноморську Січ" вітали з ювілеєм конґресмен Джозеф Мініш, який зголосив резолюцію в обороні Валентина Мороза, головний предсідник УНСоюзу та екзекутивний віцепрезидент УККА Йосип Лисогір, який склав даток на цілі Товариства, голова УРСоюзу — Іван Олексин, який також склав грошову пожертву з нагоди Ювілею, голова УСЦАК-у на Америку і Канаду — Роман Куціль, головний організатор Союзу Українців Католиків „Провидіння" — д-р Ярослав Бернадин, який здеклярував даток на цілі Т-ва, заступник голови місцевого Від. УККА Нестор Басняк та від Головної Управи ОДВУ Степанія Букшована. Даток з нагоди Ювілею також склав д-р Осип Утриско. Опісля господар Бенкету звернувся з привітанням до представників крайових і місцевих організацій, в числі понад 40 осіб і до приятелів Товариства, а також відчитав письмені привіти, які наспіли на Бенкет.

У мистецькій частині програми виступив хор і капеля бандуристів Станиці І УД УНА в Нюарку під орудою Осипа Головацького і Володимира Юркевича. Відтак Мирон Стебельський проголосив, що з нагоди Ювілею Управа цього ж Товариства вирішила роздати відзначення у формі грамот і клюбових відзнак — тим установам, товариствам і особам, які зокрема причинилися до підтримки і росту їхнього Товариства. Поміж установами, що одержали відзначення були: УНСоюз (відзначення прийняв головний предсідник Йосип Лисогір), УР-

(Закінчення на стор. 7-ій)

Міжнародний Фестиваль відбудеться вкінці цього тижня в Чикаґо

Чикаґо. — В найближчу суботу і неділю, 2-го і 3-го листопада, відбудеться тут 15-ий Міжнародний Фестиваль з участю понад 40 національних груп чикаґівської метрополії. Як і кожного року, участь у цьому Фестивалі візьме українська група. Міжнародний Фестиваль, який відбувається під протекторатом мейора Чикаґа Річарда Дейлі на Нейві Пір над озером Мічиґен, притягає щорічно десятки тисяч глядачів, мешканців Чикаґа та околиці. Українська група візьме участь у всіх чотирьох складових частинах цього популярного Фестивалю, зокрема влаштуванням культурно-мистецької виставки і кафетерії займуться — членки ОЖ ОЧСУ, Відділу в Чикаґо, головою якого є пані Н. Голяш. Українські народні танки запрезентує на Фестивалі танцювальна група Осередку СУМА ім. Павлушкова з Чикаґо - Північ у неділю, 3-го листопада. Мистецьким керівником цієї групи є С. Косовський. Вступ на Міжнародний Фестиваль вільний.

ЦІЄЇ СУБОТИ ВІДБУДЕТЬСЯ КОСТЮМІВКА „ЛІСОВИХ ЧОРТІВ"

Ню Йорк. — В цю суботу, 2-го листопада, в Українському Народному Домі при 140-142 Друга евеню в Ню Йорку відбудеться традиційна пластова костюмівка „Лісових Чортів". Початок о год. 9-ій вечора. Грає оркестра „Темпо" під керівництвом Іринея Коваля. Вступ: 6 долярів, а в костюмі 4 доляри.

НТШ ЗАКІНЧИЛО ЮВІЛЕЙНИЙ РІК, ПЛЯНУЄ ПРАЦЮ НА МАЙБУТНЄ

Ню Йорк. — Минулої неділі, 27-го жовтня, тут у приміщеннях Українського Інституту Америки відбулася врочиста наукова конференція, якою Наукове Т-во ім. Шевченка та його Ювілейний Комітет форально закінчив Ювілейний Рік з нагоди 100-річчя НТШ і при цій нагоді з'ясували пляни праці цього Товариства на найближче майбутнє у другому сторіччі його існування. Конференцію, в якій взяло участь понад пів сотні членів НТШ і гостей, відкрив і нею проводив голова Ювілейного Комітету і тепер президент НТШ у ЗСА проф. д-р Осип Андрушків. Молитву провів заступник президента НТШ о. проф. Мелетій Войнар. Першу доповідь — перегляд праці Ювілейного Комітету та відзначень 100-річчя НТШ в ЗСА виголосив проф. Осип Андрушків, ствердивши, що ювілей НТШ був справді ювілеєм вільної української науки, яку це Т-во репрезентує. Крім ювілейних імпрез у двох десятках громад, в рямках цих ювілейних святкувань відбувся в Ню Йорку Ювілейний Науковий Конґрес та ювілейний бенкет із повним моральним і матеріяльним успіхом. Теперішня наукова конференція формально закінчує Ювілейний Рік НТШ та започатковує друге сторіччя його існування і праці. Вступаючи в друге сторіччя, НТШ плянує насамперед систематичну публікацію „Записок НТШ". Дальшим почином в цьому сторіччі буде публікація в англійській мові монументальної Історії України Михайла Грушевського, переклад якої вже почався. До чергових важливих завдань НТШ в його другому сторіччі зараховує проф. О. Андрушків згуртування в рямках Т-ва можливо найбільше молодих науковців, які продовжували б та поширювали і поглиблювали працю своїх попередників.

В дальшій програмі конференції проф. д-р Володимир Стойко мав наукову доповідь про: „Польсько-совєтський спір за українські землі під час Другої світової війни та поставу Англії і ЗСА в тому питанні", проф. д-р Роман Андрушків доповідав про: „Міжнародний Конґрес математиків у Ванкувері та акцію в обороні Леоніда Плюща" на тому конґресі, а проф. д-р Микола Чировський доповідав про: „Ювілейні видання НТШ і дальші пляни видавничої діяльности".

На закінчення конференції відбулася церемонія спалення вже гіпотечної позички від „Провидіння" на дім НТШ. Після конференції була товариська зустріч за перекускою.

Кіссінджер закликає Індію працювати в напрямі скорочення атомової зброї

Ню Делі. — Перебуваючи з офіційною візитою в Індії, державний секретар ЗСА Генрі Кіссінджер в розмові з прем'єр-міністром Індірою Ґанді ставив наголос на те, щоб Індія, яка увійшла в коло тих держав, які мають атомову бомбу, працювала разом із ЗСА та іншими державами в напрямі скорочення атомової зброї. Г. Кіссінджер відмітив, що нагромадження цієї зброї в багатьох державах може в майбутньому спричинити світову катастрофу. Виступаючи з промовою перед парляментарною комісією для закордонних справ, Кіссінджер зторкнув справи індійсько-американських відносин, харчової кризи в світі, високих цін на нафту і просив Індію працювати разом з індустріяльними країнами, які намагаються знизити ціну на нафту, яка в свою чергу спричинює високі ціни харчових продуктів. Крім зустрічі з прем'єр-міністром Індірою Ґанді, Кіссінджер зустрінувся з багатьма іншими політичними діячами Індії. Існує переконання, що візита Кіссінджера спричинила загальне відпруження між Індією і ЗСА, яке почалося в 1971 р. під час війни Пакістану з Індією, в часі якої на терені Східнього Пакістану була створена нова держава Банґлядеш. В дальшому говориться навіть про офіційну зустріч президента Форда з прем'єр-міністром Індірою Ґанді. В часі перебування Г. Кіссінджера в Індії були підписані також торговельні умови між обидвома країнами, як також умови про обмін технологічними здобутками і культурний обмін. Згідно з домовленням, окремі індійсько-американські комісії поодиноких ділянок зустрінуться вже в найближчому майбутньому у Вашинґтоні і Ню Делі для опрацювання подробиць.

ЗСА вперше випустили з літака міжконтинентальну ракету

Вашинґтон. — Департамент оборони в п'ятницю 25 жовтня повідомив, що день раніше з літака військового летунства вперше успішно вистрілено міжконтинентальну ракету „Минетмен 1". Досі ці ракети вистрілювали тільки з інсталяцій, які находяться під землею. Речники Пентаґону заявили, що вистріл цієї 78,000-фунтової ракети з літака є важливим кроком до розвитку „рухомих ракет", які можуть бути вистрілені також з вантажних авт, поїздів тощо. Такі „рухомі ракети" можуть бути пересунені з одного місця в друге, зменшуючи небезпеку їхнього знищення ворожими ракетами. Коментатори також твердять, що вистрілюючи цю ракету з літака, Пентаґон хотів переконати совєтських верховодів, що ЗСА також спроможні розбудувати „рухомі ракети", як це протягом останніх кілька років робить Совєтський Союз, і тому конечно треба прийти до порозуміння щодо припинення дальшої розбудови цієї зброї. Як відомо, „тимчасові договори" з 1972-го року відносно обмеження офензивної зброї не забороняли таких „рухомих ракет", бо Совєтський Союз не хотів погодитися на це, хоча ЗСА видвигнули тоді таку пропозицію.

Генрі Рут заприсяжений на пост спеціяльного Вотерґейтського прокуратора

Вашинґтон. — У суботу, 26 жовтня Генрі С. Рут був заприсяжений на пост спеціяльного Вотерґейтського прокуратора. Таким чином Рут є вже третім з черги спеціяльним прокуратором, бо його попередник Леон Яворський, який на цьому пості служив протягом одного року, зрезиґнував, заявляючи, що спеціяльна прокуратура „закінчила більшу частину своєї праці". Як відомо, сам Яворський перебрав цей пост минулого листопада після того, як тодішній президент Ричард Ніксон звільнив першого спеціяльного Вотерґейтського прокуратора Арчибалда Кокса.

КОНСУЛЬТАТИВНА КОМІСІЯ ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ УНР І ОУН ВІДБУЛА НАРАДИ, ЗАКЛИКАЄ ДО ПОШИРЕННЯ АКЦІЇ В ОБОРОНІ УКРАЇНИ

Мюнхен. — Бюлетень Українського Інформаційного Бюра з 23-го жовтня ц. р. інформує, що консультативна Комісія з представників Виконавчого Органу УНРади і революційної ОУН розглянула під час своїх чергових нарад:

а) ситуацію в Україні й на чужині;

б) обговорила взаємини і дальші аспекти повернення ОУН до УНРади згідно зі Становищем із жовтня 1973 року та Комунікатом із липня 1974 року;

в) актуальні заходи по лінії послідовного скріплювання самостійницького протибольшевицького фронту.

В конкретних питаннях скріплення самостійницького фронту і в пляні акції в обороні України Комісія узгіднила наступне:

1) Закликати організовану українську громадкість продовжувати й посилювати систематичну й плянову акцію в обороні України — проти політики народовбивства шляхом „злиття націй в совєтський народ", проти русифікації, проти експлуатації і проти переслідування борців за права нації і людини, зокрема в обороні українських політичних в'язнів і переслідуваних за релігійні вірування, —

— поширити акцію в обороні України й інших поневолених Москвою народів теж на парляменти й уряди країн, чужі політичні середовища, профспілки, наукові інституції, молодь, студенство, інтелектуалістів, мистців, журналістів тощо, —

— впливати на масові засоби інформації, мобілізувати чужонаціональні середовища на захист України й інших поневолених Москвою народів проти спільного ворога — большевизму і російського імперіялізму усіх форм, за здійснення ідеї Української Суверенної Соборної Держави.

2) Висловлюючи признання нашим Церквам за їхню патріотичну поставу в акціях оборони України, зокрема її ув'язнених культурних діячів на чолі з Валентином Морозом, Святославом Караванським, Юрієм Шухевичем, В'ячеславом Чорноволом, Леонідом Плющем, Надією і Іваном Світличним, Ігором і Іреною Калинцями, о. Василем Романюком, Євгеном Сверстюком і всіх інших переслідуваних культурних діячів, просити Ієрархію наших Церков продовжувати екуменічний діялог поміж нашими Церквами і спільною заявою стати поновно в обороні України, Христової віри і наших підпільних Церков.

З особливою пошаною Комісія відзначає мужній виступ Блаженнішого Кир Йосифа на Синоді Єпископів Католицької Церкви у Ватикані 4 жовтня 1974 року на захист нашої Батьківщини, ув'язнених патріотів і нашої Церкви. Рівночасно відмічає з пошаною старання Митрополита УАПЦ Мстислава і Євангельського Об'єднання в обороні України перед міжнародними чинниками.

3) Закликати українські високошкільні, наукові, культурні і мистецькі Інституції включитися систематичною і пляновою акцією в широку діяльність для оборони прав українського народу.

4) Вимагати від Гарвардської Катедри Українознавства не стояти осторонь від всенародного протесту проти Москви.

5) Пропонує виготовити спільний меморіял до міжнародних чинників в обороні українського народу, беручи зокрема під увагу Конференцію безпеки і співпраці в Женеві.

АРАБСЬКІ КРАЇНИ ВИМАГАЮТЬ СТВОРЕННЯ ПАЛЕСТИНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Рабат, Марокко. — Двадцять провідників арабських держав, включно з королем Йордану Гуссейном, підписали деклярацію, в якій закликається до створення незалежної Палестинської держави та яка визнає Палестинську Визвольну Організацію, як „єдиного законного репрезентанта палестинського народу на кожній палестинській землі яка буде звільнена". Цією деклярацію арабські провідники визнали за Палестинською Визвольною Організацією, яку очолює Ясір Арафат, право на владу територіями Західнього Побережжя та полоси Газа, які Ізраїль має залишити. Рішення уважається перемогою Ясіра Арафата, головно після визнання його організації Об'єднаними Націями. Одначе, надання цих прав Палестинській Визвольній Організації кладе під сумнів успіх арабсько-ізраїльських мирових переговорів в Женеві, бо Ізраїль вже раніше категорично відмовився пертрактувати з палестинцями. Згідно з твердженням Саєда Нофаля, заступника генерального секретаря Арабської Ліґи, організації, яка об'єднує всі арабські держави і народи, король Йорданії Гуссейн прийняв деклярацію „без застереження". Як відомо, король Гуссейн раніше противився визнанню Палестинської Організації та її участи в переговорах з Ізраїлем. Деклярацію прийнято на вужчому засіданні голів арабських держав у понеділок, 28 жовтня. Участь в цьому засіданні взяли король Марокка Гассан II, Я. Арафат, король Савді Арабії Файзал та президенти Нуарі Бумедієн, Альжир, Анвар ель-Садат, Єгипет, Гафез аль-Ассад, Сирія. Деклярацію опісля затвердили усі інші голови держав, які становлять Арабську Ліґу.

Київ заговорив про Мороза

У попередньому своєму виданні „Свобода" коротко інформувала, що в „Радіо Свобода" в Мюнхені замоніторовано довший коментар київського радіо про Валентина Мороза. Виявляється, що це була стаття Степана Возняка, „кандидата філософських наук і доцента Івано-Франківського інституту нафти і газу, надрукована в газеті „Прикарпатська правда", яка появляється в Івано-Франківську. У цій статті, надрукованій під заголовком: „«Аристократ духа» й його заокеанські покровителі" та передрукований вже в інших совєтських і „прогресивних" газетах, повно всіляких наклепів на Мороза, хоча немає згадки про його голодовий страйк у Владимирській тюрмі. В чергових числах „Свобода" познайомить читачів із змістом тієї статті.

МІЖНАРОДНА АМНЕСТІЯ ЗАКЛИКАЄ БРЕЖНЄВА ЗВІЛЬНИТИ В. МОРОЗА

Вашинґтон. — Комітет Оборони Валентина Мороза інформує, що Міжнародна Амнестія минулого тижня звернулась із закликом до совєтського партійного верховода Леоніда Брежнєва звільнити Валентина Мороза і дозволити йому переїхати до З'єднаних Стейтів, де йому пропоновано викладати в американському університеті.

Валентин Мороз

За повідомленнями західніх пресових аґенцій, ця організація з осідком у Лондоні надіслала Брежнєву телеграму в цій справі після того, як довідалась від совєтського академіка і поборника людських прав Андрея Сахарова, що Валентин Мороз в критичному стані після насильного годування його у Володимирській в'язниці. Мороз почав голодівку першого липня.

Комітет Оборони Валентина Мороза намагався одержати останні інформації про стан здоров'я Валентина Мороза та інших українських політичних в'язнів, відбувши телефонні розмови з іншим представником руху оборони людських прав у Москві. Цей представник сказав, що 30-го вересня Валентин Мороз був ще у Володимирській в'язниці і що його силою голодують. Цей представник не міг підтвердити останні повідомлення на Заході, що Мороза перевезено до Москви.

Минулого місяця совєтський міністр закордонних справ Андрей Ґромико сказав канадському міністрові закордонних справ Алланові Макененові, що здоров'я Мороза „задовільне" і що він є під „нормальним лікарським оглядом."

Телефонні розмови Комітету з представником руху за людські права в Москві не раз переривались, цензурувались, зокрема, коли мова йшла про Валентина Мороза і про заяву Ґромика Макененові. Цей представник у Москві заявив, що дисидентським колам відома праця Комітету Оборони Валентина Мороза та акції інших груп на захист політичних в'язнів у Совєтському Союзі. Цей представник сказав, що цю акцію конечно потрібно продовжувати і посилювати, бо, за його словами, кожного разу, як на Заході притихає кампанія на захист переслідуваних у Совєтському Союзі, органи КҐБ посилюють свою кампанію переслідування.

ЛЕОНІДА ПЛЮЩА „НЕМАЄ В РЕЄСТРІ ДНІПРОПЕТРОВСЬКА" — КАЖЕ СОВЄТСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ

Вашинґтон. — Американський Червоний Хрест у відповідь на скерований до совєтських Товариств Червоного Хреста і Півмісяця запит про долю ув'язненого в психіятричному заведенні Дніпропетровська українського математика д-ра Леоніда Плюща одержав від тих совєтських установ повідомлення, що д-ра Леоніда Плюща „немає в записах психоневрологічних шпиталів Дніпропетровська і його ім'я також не є записане в реєстрах міста". Американський Червоний Хрест інтерпелював у цій справі в згаданих совєтських установах на прохання Українського Лікарського Товариства Північної Америки. Інформуючи про совєтську відповідь президента УЛТПА д-ра Юрія Кушніра, директор Відділу Міжнародних Справ Американського Червоного Хреста Дороті Т. Таффе в листі з 15-го жовтня пише:

Леонід Плющ

„Дорогий Докторе Кушнір! Ви пригадуєте собі нашу попередню кореспонденцію в справі д-ра Леоніда Плюща з 26-го березня 1974 у відповідь на Вашого листа з 28-го лютого 1974. Тепер ми можемо відповісти, що Союз Червоного Хреста і Півмісяця Совєтського Союзу відповів так: „Його (Леоніда Плюща) немає в списках психоневрологічних шпиталів у Дніпропетровському і його ім'я також не є записане в реєстрах міста". Ми також одержали запит в справі д-ра Плюща від д-ра Дмитра Капітана, голови ню-йоркського метрополітального Відділу Вашого Т-ва. Прохаємо передати йому ласкаво повище повідомлення".

Белла Руденко співала у майже порожній залі в Монтклер

Монтклер, Н. Дж. — заледви яких сто осіб було на шостому з черги гостинному концерті Белли Руденко, світової слави кольратура сопрано та зірки Київського і Большого театрів опери і балету, який відбувся тут минулої п'ятниці, 25-го жовтня, в залі місцевої середньої школи, яка має місць на тисячу осіб. Під час концерту кількох членів метрополітального Відділу ТУСМ, які закупили білети і були на залі, піднесли вгору портрет Валентина Мороза, вияснюючи, що цей протест не є скерований проти співачки, а тільки проти „уряду, який її вислав". На заклик протестантів разом з ними ще кілька осіб вийшли із залі. Співачка була наявно поденервована демонстрацією, але швидко опанувалася та продовжувала концерт під ентузіястичні оплески приявних. На закінчення вона словами і додатковою українською піснею подякувала публіці за оплески.

Подробиці з цього концерту та демонстрації будуть подані в окремому репортажі ред. Ігоря Длябоги.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Злонамірені турне

Відвідини і концертові турне підсовєтських українських артистів Белли Руденко в Америці та Євгенії Мірошниченко і Дмитра Гнатюка в Канаді в теперішньому часі посиленого совєтського наступу на українську духовість та її творців і виразників, символами яких стали Валентин Мороз і Леонід Плющ, викликали зрозумілі суперечності думок і поглядів у нашій вільній громаді в цих країнах. Величезну більшість між ними становлять ті, які вважають ці концертові турне за суто політичний совєтський маневр, — так думає зокрема молодь, — із багатьма призначеннями: послабити ефект широкої акції в обороні Валентина Мороза, заперечити в цих країнах твердження про нищення української культури в Україні, піддати українцям в ЗСА і Канаді тему до нової сварливої „домашньої задачі" і подібне. З таких міркувань більшість українців в ЗСА і Канаді бойкотують ці концерти, а студентська молодь демонструє біля концертових заль, постійно підкреслюючи, що бойкот і виступи аж ніяк не скеровані проти артистів, як таких, а тільки проти системи, якій вони по волі чи неволі вислуговуються.

Але, як це водиться у вільних суспільствах, не бракує і опонентів до такого відношення. Погоджуючись у принципі з інтерпретацією цих концертових турне та їх причин і цілей, ці опоненти все ж таки вважають, що такі видатні українські артисти, які здобули собі вже раніше найвищі признання і похвали суворих американських і канадських критиків, приносять славу українському імені та підносять на світовий п'єдесталь кращі зразки української пісенної культури.

Дійсність, зокрема у випадку Белли Руденко, не тільки заперечує ці побожні сподівання, але й цілком навпаки: до згаданих уже загально причин і цілей висилки цих артистів совєтськими поневолювачами додає ще один виразний злонамір — компромітувати українське ім'я та українську культуру. Свідчить про це загальний відгомін критиків на виступ Белли Руденко. Прикладом такого відгомону може послужити оцінка Белли Руденко та її концерту в Чикаго одним з найвидатніших американських рецензентів, Робертом С. Маршем, в „Чикаго Сан-Таймс" з 17 і 18-го жовтня. Мар пише: „Гюрок (концертове бюро) в реклямі описує Беллу Руденко як „сенсаційне кольоратурне сопрано, українську зірку Київського і Большого оперних театрів". Якщо так, то на підставі її програми в залі Оркестра Голл в середу увечор можна дивуватися рівневі вокальних досягнень, потрібних на те, щоб бути сьогодні зіркою совєтської опери Руденко не могла б бути зіркою в жадній із більших американських опер . . ."

Згадуємо про це з великим жалем і смутком та співчуттям до цієї таки справді видатної української зірки. Вона бо тут ні при чому. Її вислано в концертове турне не зважаючи на її фізичний стан, — вона ж очікує нащадка, — а в цьому стані вона аж ніяк не може заблистіти всіма барвами свого великого таланту.

Також інший аргумент опонентів до опонентів концертового турне, мовляв, включення в програми тих підсовєтських артистів українських композицій промощує шлях українській музиці до світової культури. Проте, в ці програми не тільки не включено українських клясиків, але дано такі композиції, що їх американські рецензенти не тільки не зараховують до „міжнародної слави", але й виразно пишуть про їх невисоку вартість.

Усе це свідчить і переконує, що теперішні концертові турне київських артистів у кожному відношенні, включно у відношенні до самих артистів, треба вважати злонаміреною затією окупанта, запляновaною не для слави української культури і її виразників та носіїв, але для їх компромітації.

Жидівські організації в Ню Йорку заповідають велику демонстрацію

Ню Йорк. — 33 жидівсько-американські організації заповіли на 4-го листопада багатотисячну демонстрацію на Гамиршилд Плаза біля Об'єднаних Націй з метою запротестувати проти „арабського терору". Як інформує „Ню Йорк Таймс" з 25-го жовтня, поліційні чинники, як також Секретаріят ОН намагаються запевнити лад і порядок в цьому дні приїзду до Ню Йорку т. зв. делегації Палестинської Визвольної Організації, яка візьме участь в обговоренні справи миру на Близькому Сході.

Я. Гайвас

ЗАГРОЖЕНА ЛАНКА

Колишня „королева морів", Англія, після втрати свого імперіяльного становища все таки залишилася преважною складовою частиною західнього світу, одною з його оборонних ланок. Її великі традиції, давні зв'язки, політичний хист і досвід, давнє вміння вирощувати державних діячів, передаване з покоління в покоління, високопоставлена наука зі знаменитими університетами й дослідними інститутами, накінець залишені великим минулим матеріяльні й фізичні засоби мають свою незаступиму вагу в світі. Тому й не диво, що в сучасному перехідному історичному етапі, коли нові нації-держави виступають на світову арену й родиться новий світовий лад, а з другого боку комуністичний тоталітаризм намагається всіма силами накинути свою волю світові, очі багатьох звертаються на Темзу. Одначе недавні очікування поволі перемінюються в острах. Бо метрополія недавньої імперії, в межах якої не заходило сонце, ввійшла в стадію таких усебічних потрясень, пересунень та внутрішніх суперечностей, що їхнє дальше загострення, а власне до цього йде, може породити великі ускладнення в загально-европейському й загально-світовому маштабах.

10 жовтня ц.р. відбулися в Англії другі цього року вибори до парляменту. Вже самий факт, що це були другі на протязі восьми місяців парляментарні вибори вказує на ненормальні умови в країні. У перших цьогорічних виборах, які відбулися 28 лютого, не запало шукане рішення, зате показалися небезпечні тріщини в суспільній тканині Англії та в існуючій політичній системі. Хоч у голосуванні взяли участь 79% управнених до голосування, ніяка партія не здобула потрібної для керування країною більшости. Вибори розписав консервативний уряд прем'єра Гіта, маючи вагомий арґумент у своєму посіданні й сповидні великі вигляди на перемогу. Ним був конфлікт з тред-юніонами (профспілками), підтримуваний Лейбор партією. У дуже важкому господарському положенні країни трейд-юніони масовими страйками ще глибше розхитували національну господарку й кинули вони виклик, заперечили виплекані століттями парляментарні норми й державні традиції. Вони виступили проти ухваленого парляментарною більшістю Індустріяльного акту, який мав реґулювати й уздоровити господарське життя країни. Трейд-юніони, що репрезентують приблизно десять мільйонів робітників, рішили накинути свою волю цілій нації. На цьому будував свої надії на перемогу консервативний уряд, це знаменито розуміли мільйони англійських виборців. І власне ці виборці „сховали голову в пісок", побоялися рішучого „за" чи „проти". Ніяка партія не здобула парляментарної більшости. Але тому що Лейбор партія дістала більше місць у парляменті, королева дала мандат її лідерові Гарольдові Вільсонові творити новий уряд.

Без парляментарної більшости той уряд не міг довго тривати. В нових виборах 10-го жовтня взяли участь уже тільки 72% управнених до голосування. На 635 членів парляменту лейбористи дістали 319, тобто на три голоси більшости, консерватисти 276, а решта голосів розділили між собою менші партії й групи.

14-го жовтня прем'єр Вільсон мав напружено очікуваний виступ. У цьому виступі він з'ясував витворене положення і подав дальші напрямні своєї політики. Звичайно переможець у виборах сповнений оптимізму й тріюмфу. Цим разом не було й сліду такого. З цілої промови пробивала свідомість, що це може бути Пірова перемога для Лейбор партії. „Ми всі, — казав Вільсон, — всі партії, всі коментатори згідні в одному, а саме: Британія стоїть в обличчі найтяжчої кризи після Другої світової війни". Гарячими словами закликав він до „національної єдности" та обіцював, що його уряд подбає, щоб був „динамічний, жвавий, відповідальний і прибутковий приватний сектор". Одночасно з тим заповів він дальшу націоналізацію підставових промислів. В загальному висловився він за „мішаною економікою". Щоб віддати данину своїм партійним доктринерам, пообіцяв він оподаткувати багаті верстви так, щоб вони аж пищали.

Все це не викликало особливого захоплення ні серед прихильників лейбористів, ні серед звичайного населення, бо така політика в ніякому разі не є запорукою виходу з кризи. В одному тільки відношенні націоналізаційні пляни Вільсона знаходять підтримку серед широких верств громадськости. Идеться про націоналізацію свіжовідкритих нафтових покладів при берегах Шотляндії. Ще заки почалася продукція на більшу скалю, славетні „нафтові сестри", багатонаціональні нафтові і фінансові велетні кинулися, щоб зарвати якнайбільше з цього нововідкритого добра. Націоналізація збереже його перед використанням нафтовими монополіями.

У кожному іншому відношенні мало є підстав надіятися на швидке покращання, хіба навпаки. Інфляція підходить поволі до 20% річно, платничий балянс з закордоном осягне цього року рекордову цифру 10 більйонів долярів недобору, продуктивність праці падає, інвестиції маліють. Навіть такі прихильні до Англії фірми, як американський Форд, відмовився від наміру

(Закінчення на стор. 8-ій)

I. Вовчук

ДЕТАНТІВСЬКІ ІЛЮЗІЇ І ПОЛІТИЧНА ДІЙСНІСТЬ

II

Розповівши про добрі початки політики відпруження і зближення між ЗСА і СССР, офіціоз АН „Вопроси історії" підкреслює, що нові відносини „між двома найпередовішими в економіці країнами" відкривають такі перспективи, „яким не було рівних в історії". Всемогучий ЦК КПСС покладає такі надії на перспективи від зближення між двома країнами, бачачи в них шлях для революційного повалення капіталізму, на місце якого має прийти, як марять у Кремлі, соціялізм.

В той час, коли в політичних лябораторіях ЦК КПСС виробляли стратегію мирного наступу на капіталізм, ідеолог партії за брежнєвського владування М. Суслов 6 листопада 1970 року так окреслив завдання зовнішньої політики на новому її закруті: „Знищення капіталізму і його слідів, розвиток підвалин комуністичного порядку життя творить і керує тепер новою добою в нашій зовнішній політиці... і сьогодні оця програма має бути центральним пунктом нашої боротьби..." (З промови Суслова 6 листопада 1970 р. на прославленні Жовтня).

Розроблену стратегію „мирного наступу на капіталізм", схвалену 24-им з'їздом як „програму миру" здійснюється в битвах у В'єтнамі, на Середньому Сході в арабсько - ізраїльській війні, в Греції, в Португалії, в Чіле, на Кипрі — скрізь підсичуються і розвогнюються клясові битви, використовуючи місцеві умови. „Правда" за 9 жовтня 1970 року про це твердила, що „зовнішня політика мирного співіснування з країнами різних ідеологічних систем правління включає розвиток клясової боротьби у світовому маштабі".

Стратегію „мирного наступу" московське керівництво колоніяльної імперії СССР прикриває миротворним туманом „ленінської науки". А Ленін вимагав сполучати вірність большевицькій ідеї з компромісами у взаєминах з клясовими ворогами, коли треба то відступати, але „ніколи не забувати комуністичних завдань — опанувати світ.

В практичних взаєминах з позамосковсько - большевицьким світом політика большевицьких диктаторів подібна до коливання маятника у годинникові. Він коливається то вліво, то вправо, але не відходить від цвяха, на якому прикріплений.

Політика большевицького імперіялізму за брежнєвського владування в її детантівському закруті, повернувши на сталінську дорогу, коливається, не відходячи ні в чому від ленінсько-сталінських засад — здобути світ.

Інший погляд має на брежнєвське миротворення Генрі Кіссінджер. В інтерв'ю, надрукованому в „Ню Йорк Таймсі" (13 жовтня ц. р.) Державний секретар не абиякі надії покладає на зближення з СССР. Тільки непокоїть архітекта американської політики парадокс сучасности. Ним є не колоніяльна імперія СССР, що тримає в неволі загарбані нації, сковуючи несвободою їхні виробничі і духові сили, а сильний вияв духу націоналізму у націй, їхня оборона своєї національної ідентичности. Це буцімто, на думку Генрі Кіссінджера... перешкоджає світовій політиці, а не большевицький імперіялізм московського царства.

Дивне уявлення! Нам важко повірити в те, що державний секретар країни, яка завжди була і є колискою свободи, надією народів, не бачить і досі того, що парадоксом сучасного світу є імперський комплекс СССР. Тримаючи в імперських обручах загарбані нації, він сковує і гальмує розвиток національних духових і виробничих сил. Шкода, що архітект світової політики не хоче бачити цього справді парадоксального стану у світі, що його спричинює „визвольницька" політика Москви. Світова політика накоїть багато лиха, коли не добачить і обійде національні проблеми, духу національних ідей — націоналізмів, в яких Генрі Кіссінджер бачить парадокс. Тільки через пізнання їх, заглибившись і збагнувши їх, світова політика зможе розв'язати проблеми нинішнього світу, в якому дуже багато вузлів напруги.

Зачарований ілюзіями миротворного туману, Генрі Кіссінджер вірить, що зближення з СССР приведе до трансформації комунізму, тільки треба подолати не дати розвинутись гегемоністичним цілям СССР. В московському штабі зовсім інакше бачать мету співіснувальної політики з ЗСА. Рішуче відкидаючи ілюзії про будь - які політичні зміни чи послаблення диктаторського ладу, большевицьке керівництво імперією називає їх „видумкою, яка не витримує ніякої критики". „Дарма пробують буржуазні ідеологи уявляють детант як політику взаємних поступок, що стаються від зближення капіталізму і соціялізму" (М і ж народне життя, ч. 20, 1974 р.).

Співіснування з брежнєвським миротворенням в ЦК КПСС вважають за закономірну річ, що має змінити співвідношення сил у світі на користь соціялізмові. „Все діло якраз в тому, твердить директор Інституту соціяльних досліджень АН СССР М. Руткевич, що дальніший розвиток виробничих сил за науково - технічної революції настирливо ставить домагання заміни капіталістичних відносин соціялістичними, передачі засобів виробництва у суспільну власність, заміни іраціонального ведення господарства раціональним, пляновим" („Известия", 10 серпня 1974 р.).

Догматичні твердження урядового академіка далекі від науковости, то тільки маячна фантазія імперіялістичної діялектики, але настирливість, з якою накидає їх московська дипломатія в детантівській політиці, при жадобі обіцяних прибутків одних, надій „на якось обійдеться" других і потуранні агресивному тоталітаризмові московського світу архітектів світової політики ЗСА — все це разом таїть в собі небезпеку. І ту небезпеку українська народна мудрість окреслює словами приповідки: „лиха іскра поле спалить поки сама щезне".

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

„ЗАСВИСТАЛИ" ЧИ „ЗАСВІТ ВСТАЛИ"?

У „Свободі" від 20-го й до 26-го вересня друкувався довший репортаж: „Ганна Колесник — український тріюмф" Леоніда Полтави. Репортаж написаний на основі різних рецензій про концерти артистки-співачки Ганни Колесник та з розмов і цікавих зустрічів. Все було б дуже добре, коли б артистка не сказала таке: „Я хочу піднести шедеври української пісні, наприклад, „Засвіт встали козаченьки". Знаєте, не „Засвистали козаченьки", а таки „засвіт встали", себто вдосвіта, дуже рано. Володимир Андрієвич (Колесник) вже переклав цю пісню на сольо..."

Чи ж це не дивна несподіванка? Виходить, що Володимир Андрієвич вже переклав цю пісню на сольо... щоб була „шедевром"?

„Дивні діла твої Господи"! Що саме перекладене? Текст, мелодія? Сама пісня люблена народом і є своєрідним історичним шедевром в ряді багатьох історичних пісень. Може В. А. обробив (опрацював) народну пісню, поширив її, обернувши тим строфічну пісню її варіяціями для оспівування кожної окремо строфи, як то робили наші визначні музики?! Тієї обробки я не бачив й тому можу тільки здогадуватись.

Та мене більше цікавить саме твердження артистки, що треба вживати не „Засвистали козаченьки", а „засвіт встали козаченьки"...

Мені виглядає таке твердження дивним і непереконливим. Пам'ятаю, що ще вояки під час І світової війни, а вони всі з того полку походили з Полтавщини й Київщини, з радістю виспівували по вулицях Києва „Засвистали козаченьки". Врешті, то могла бути й помилка. Тому треба шукати правди.

Ще в своїй козацькій слободі чув я про „засвіт", а ще краще „засвіти", що по народному значило „потойбіччя", або пригадується й таке народне: „відійшов у засвіти аж по сотці років..." Чув я, та це всі знаємо, народні означення: Досвіта, удосвіта, вдосвіта, досвітки — це все щось перед світанком, на світанні.

Як же це так сталось, що артистка твердить про якийсь „засвіт", а дописувач подає до друку? Пригадалась мені при цьому порада М. Рильського про вживання словників.

Опинився тоді в моїх руках словник Б. Грінченка та „Словник української мови", кн. III, Київ 1972 р. й у них не знайшов слова „засвіт". Натомість там є тільки два слова: Засвітати і засвітла.

Цього було замало, треба було шукати далі, бо ж „З пісні слова не викинеш". Про знайдене й пишу.

У „Шкільному співанику" II ч., стор. 7 Кирила Стеценка видання 1918 р. у Києві читаємо: „Засвистали козаченьки в похід з полуночі". У „Сурмі", Н. Й. — передрук з „Української народної пісні" (стор. 141) з 1930 р. Держ. Літ. В-ва в Києві під редакцією А. Хвилі є „Засвистали козаченьки в похід з полуночі".

У книзі „Історичні пісні" АН УРСР, Київ 1961, стор. 183 є пісня з таким заголовком „Засвистали козаченьки" (Пісня про перемогу під Корсунем). Є зміна тільки „в поход" замість „похід" і з дальшим іншим текстом. Є там може й совєтська пародія „Засвистали арештанти". Цю пісню відноситься до часу царя Миколи і з необхідною в совєтах пропагандою: „Перестаньте ходить в церкву, Богу не моліться!"

У цій книжці в коментарях на стор. 938 оповідається, що записи цієї пісні були на Кубані, в Галичині і знаходяться навіть у російських пісенниках СПБ. 1790 р.

Врешті, у пісні виразно сказано, що козаченьки „засвистали", тобто свистом подали таємний знак, в похід з полуночі, що значить глупої ночі, коли навкілля спить. А тоді був такий час, що треба було таємно виступати, щоб не донесли владі про недозволений визвольний похід. Отже, до чого тут „засвіт"? Бо ж ані народна лексика, ані словникові джерела не підтверджують нового „значення „засвіт".

Подані за джерелами, навіть і совєтськими, думки про новий термін „засвіт", про що твердить артистка (— „таки засвіт"), викликані тим, що артистка має в пляні видати платівку українських народних пісень. Було б дуже прикре й непотрібне змінювання народного оригіналу, що може пошкодити й знецінити платівку, розминувшись з історією пісні й розумінням вислову „засвистали".

У совєтах народну пісню фальсифікують з певним наміром, а чому ми це мусимо робити тут, у вільному світі?

Павло Маценко
Вінніпеґ, Канада

Алла Коссовська

КРАПЛИНКА БЕЗБАРВНОЇ РІДИНИ

(Оповідання)

4

— Ця річ була у мене в заставі. Приніс її Біл Чанінґ, коли у нього нагло померла молода жінка і він не мав грошей, щоб її поховати. Бідолашний Біл не зніс свого горя і спився. Часом він заходить до мене, і я дам йому пару кводрів на каву. Не знаю, може він і наркотики вживає . . .

— З чого померла жінка? — скрикнув Вадим.

— А я знаю? Здається на серце, А ви що? Незадоволені покупкою? Вашій дружині не сподобалося?

— Біл Чанінґ. . . Біл Чанінґ . . . Де я міг би з ним побачитись? — тремтячим голосом запитав Вадим.

— Я ж вам кажу, що він часом заходить до мене. Але то пропащий чоловік, справжній бом. Навіщо він вам потрібний? Це ваш знайомий? То шукайте його отут, на розі Чотирнадцятої вулиці, десь там він мусить бути. Або в нічлігу для бездомних, на Третій вулиці.

Вадим уже не слухав. Він мовчки схопив зі столу нашийника і прожогом вискочив з крамниці.

***

Відшукати Біла Чанінґа було не так легко, як казав „земляк". Вадим довго блукав поміж підозрілими постатями, яких завжди можна бачити в цьому районі, обійшов Томпкінс парк, приглядаючись до кожного зустрічного і навіть розбудив якогось волоцюгу, що розтягнувся на лаві, насунувши на обличчя брудного капелюха. Волоцюга вилаявся і знову захропів, перевернувшись на живіт.

Це було перше ближче знайомство Вадима з тим, що зветься суспільним дном. Досі він лише здалеку спостерігав цих людських покидьків, які цілими днями товчуться на брудних вулицях „давнтавну", щось їдять поміж баняків із смердючим сміттям, тут же, просто з пляшки смокчуть дешеве вино і, збиті з ніг алькоголем, засинають на хідниках, розкинувшись у непристойній позі.

Траплялось Вадимові бачити і жінок, отруєних алькоголем і наркотиками, із спухлими, грубо підмальованими обличчями. Вони купчилися коло входів до дешевих готелів, де проводили ночі з припадковими клієнтами. Були тут ще й патлаті, бородаті „гіппі", що жили цілими колоніями у підвалах старих будинків і плодили дітей, яким призначено було виростати, як бур'янам на вулицях гамірних міст.

***

На Біла Чанінґа Вадим наскочив випадково, коли, зневірившись в успіхові своєї місії, похнюплений і втомлений блуканням, брів Третьою авеню.

Коло винарні два „боми", сидячи на сходах, ділили між собою куплену, очевидчо, за спільні гроші пінту віскі, по черзі ковтаючи її з горлечка пляшки.

Вадим зупинився, закурюючи сиґарету і почув, як один з бомів назвав другого Білом.

Це був старий уже чоловік, з оброслим сивою щетиною обличчям, очі якого налляті п'яною каламуттю дивилися на світ безтямним поглядом. Розхристана на волосатих грудях сорочка, пожмакана та брудна, і подерті штани, крізь які тьмаво виблискувало голе тіло, доповнювали цей жалюгідний образ колишньої людини.

Але той, кого названо Білом, відтягнув на себе увагу Вадима. Це був молодий ще чоловік, можливо Вадимів одноліток, з вродливим, але неприродно білим і трагічним обличчям. Він узяв з рук старого пляшку, розпачливим рухом підніс її до уст, беззвучно ковтнув і з огидою скривився.

Тоді старий сказав, ледве ворушаючи п'яним язиком:

— Дрінк, Біл, дрінк, ітс мейкс ю філ беттер.

Вадим, уже не вагаючись, підійшов до приятелів.

— Ви Біл Чанінґ? — запитав він молодшого. Той поставив пляшку поруч себе на сходи і запитально підвів очі, в яких застигла така безнадійна туга, що у Вадима болючо стиснулося серце.

— Так, так, був колись мистець Біл Чанінґ, але нема вже ні мистця, ні Біла, Забурмотів, спустивши кучеряву голову.

— Послухайте, містер Чанінґ, мені треба поговорити з вами, — м'яко беручи його під лікоть, сказав Вадим.

— Нікому нема діла до мене, що хочу те й роблю, і дайте мені святий спокій! — закричав Біл, рухом плеча відкидаючи Вадимову руку. Його обличчя викривилося гримасою болю. — Я нікого не чіпаю, ідіть собі геть! І сльози, великі і прозорі, одна за одною побігли по смертельно блідих щоках, ховаючись в кутиках уст. Він схлипнув, гикнув і замовк, поклавши голову на свої гострі, худі коліна.

Тим часом старий волоцюга допив рештки віскі і, знесилений, заснув, спершися на стіну і витягнувши ноги в старих, стоптаних шкарбанах.

Вадим нахилився над Білом і потрусив його злегка за плече.

— Містер Біл, мені треба поговорити з вами. Я вам не ворог, а . . . я такий же нещасний, як і ви! — розпачливим стогоном вирвалося в нього.

Біл підвів голову, і Вадим побачив його очі, які дивилися на нього знизу вгору. Вони були цілком тверезі, ці світлі, великі очі.

— Кажіть, я слухаю, тихо сказав Біл.

— Але краще нам піти десь, тут незручно. Вадим розглянувся навкруги.

***

Маленька кафетерія на розі, куди Вадим привів Біла, була майже порожня.

Вадим замовив сендвічі та каву на двох і влаштував свого гостя біля дальнього столика, в глибині кімнати.

— Випийте чорної кави, це для вас добре, — сказав Вадим підсуваючи Білові горнятко.

— Мені вже нічого не добре, — відповів той, проте взяв горнятко і зробив маленький ковток. Його брудні пальці були тонкі і форма їх зраджувала, що їх власник ніколи не працював фізично.

— Хто ви? — запитав Вадим.

— Як то хто? Хіба не бачите? Бом, алькоголік, покидьок суспільства, — з іронічною усмішкою відповів Біл.

— Але ким були ви до того, як горе привело вас на цю згубну дорогу? — настоював Вадим.

— А яке вам до того діло? — запитав Біл, відвівши голову і зухвало дивлячись у вічі Вадимові.

Але це не збентежило Вадима. Він зумів прочитати за цією бравадою глибокий, непогамований біль.

— Послухайте, брате мій, — сказав він, простягаючи руку через стіл і легко торкнувши його пальці, — я знаю, у вас велике горе. У мене таке саме горе. І я втратив дружину, молоду і кохану. Вона померла нагло, і світ мені став огидний. Але я мушу знати, чому вона померла. Вона була цілком здорова. Я мушу знайти причину її смерти, бо без цього не можу жити. Глянь на цю річ, чи вона знайома тобі? Тут Вадим вийняв з кишені нашийника і поклав перед Білом.

Обличчя Біла пересмикнулося. Він простяг руку і підніс нашийник до очей. Уста його щось шепотіли. Він розглядав, гладив його рукою, пестячи мов живу, дорогу істоту.

— Це її нашийник, я заставив його, щоб її поховати. Я продав усі свої речі, щоб вона лежала, як принцеса, у позолоченій труні, уся в мереживі і квітах . . . — Голос Біла зірвався і, впавши на стіл головою, він тяжко заридав, здригаючись плечима і обливаючи слізьми несвіжу скатертину.

— Ну, тихо, — сказав Вадим, — на нас люди дивляться.

Як дитині, він своєю хусткою витер очі Білові і, стримуючи хвилювання, попросив: — Розкажи, як померла твоя дружина.

(Продовження буде)

„Камікадзе падає сам"

Під заголовком „Камікадзе падає сам" у 1973 р. появилася із друкар. „Батурин" (Лос Анджелес, Каліфорнія) книга з-під пера, відомого в екзилі, літературознавця, поета і письменника Анатолія Юриняка. Це повістярська збірка (оповідання, мініятюри-шкіци, фейлетони) на 184 сторінки друку вісімки. Належиться признання друкарям Аскольдові і Лідії Євмець за чистоту набору лінотипного шрифту і маєже відсутність друкарських „чортиків", на які пребагаті майже всі наші видавництва.

Із титульної сторінки „Камікадзе" (так будемо називати книгу в скороченні) бачимо, що вона вийшла під патронатом Об'єднання Українських письменників „Слово". А з останньої (184-ої) сторінки, — що це вже восьма з черги книга автора (а ми додамо: в цьому році появилася вже дев'ята під загол. „Критичним пером"). А не пройшло і двох років, як українці Лос Анджелесу й Каліфорнії відзначили йому 70-річчя життя (8-го грудня 1972-го р.), а він уже встиг видати аж три книги!... Мало цього, зі змісту і стилю „Камікадзе" і зовнішнього вигляду автора відчуваємо, що він прямує не до вісімдесятки, а в молодість!...

Назву книги автор узяв із заголовка одного із її оповідань (другого з черги), розраховуючи, очевидно, викликати в читача зацікавлення невідомим терміном і до цілої книги... Думаємо, що в цьому він прорахувався. Принаймні, кажемо це із власного досвіду. Не знайшовши відповіді на питання, хто такий камікадзе, ані в змісті оповідання, ані в примітках книги, ані в словниках слів іншомовного походження, я відчув знеохочення до дальшого читання. І лише тепер (по 6-и місяцях), дізнавшись від автора, що так називається в Японії військовий летун, який, у ролі живої торпеди, падає при потребі з літаком на ворожий об'єкт і свідомо гине, я знову взявся до перечитання цього оповідання... Читається із великою приємністю (як і решта творів книги). Це лірична історія модерного автоводія, як і сказано в підзаголовку, насичена гумором. Пряма мова дійових осіб ідивідуалізована, витончена, вишліфувана.

Чудове оповідання! І, думаємо, сам автор це відчував і знав, коли саме його назву виніс на обкладинку цілої книги!... Але (дошукуюсь!), що ще спричинилося до відкладення читання її аж на пів року, крім сказаного терміну „камікадзе"? Думаємо, у ньому завинив автор, який у фабулі свого цього оповідання створив неприродну (штучну) кульмінацію і розв'язку. Герой твору (Микола), за намовою друзів, мав відстрашити Ліду від непотрібної їзди автом, а тим самим — знеохотити її потяг до авта, якого не міг купити її бідний наречений... Настрашити її штучною незначною аварією. І це було б нормальним... Але, коли він побачив, що Лідія вже все знає про його таємний намір, йому лишилося б тільки зупинити авто, продовжити з нею поцілунки, які таємно мав раніше, і домовлятися про одруження. Всупереч цій звичайній логіці, він давши можливість дівчині вийти із свого дорогого авта, газує... і з усього розгону розбиває його, окалічуючи себе. А вийшовши із шпиталю, він одружується з Лідією, хоч, природно, після того його божевільного вчинку ні одна „дурепа" на це пішла б. А Лідію ж читач знає хитрою і мудрою!... Відомо (зокрема літературознавцеві А. Юриняковi), що лише той високомистецький твір утривалиться в віках, коли його герої будуть типами і діятимуть у типічних обставинах. А, щоб зробити Миколу типом, досить було б у кількох рядках дати знати читачеві, що Микола (як і мільйони молодих Микол у Америці!) уживав наркотики, що й довело до шпиталю і втрати особистого щастя, яке добачав у одруженні з Лідою... А остання мала б знайти щастя у родинному житті з чесним, тверезим люблячим, логічномислячим і трудолюбивим поетом Співомовкою. Така кульмінація і розв'язка твору мала б велики виховне значення, зокрема — для молодих читачів. А вцілому цей високомистецький твір пережив би віки. Надіємося, що в другому виданні цієї цінної книги (бож тираж її всього 500 примірників і скоро вичерпається!) автор візьме ці наші міркування до уваги.

Маємо приємність ствердити (після прочитання всієї книги), що в решті оповідань і фейлетонів усюди відчувається не лише вправна рука талановитого письменника, а й — великого ерудита літературознавця.

Тематика майже усіх творів „Камікадзе" — дружба, любов, кохання. Її із приємністю (і користю для себе!) читатиме і перечитуватиме молодий читач, щоб набратися досвіду для уникнення в майбутньому життьових помилок, і той, що пішов уже на пенсію, щоб цими творами викликати спогади з власного минулого, які часто діють краще, ніж найцінніші вітаміни.

У кількох творах книги автор відходить від загальної тематики. Так у оповіданні „Про що плакала скрипка" вже є політика, а в найбільшому оповіданні „Ідеаліст і сноби" маємо філософію і мораль. Узагалі щодо змісту й насичености ідеями це, останнє, оповідання треба вважати центральним твором збірки. А з ним перегукується в багатьох моментах (ідейно і стилістично) „Наука життя". Ця назва оповідання аж проситься на титульну сторінку книги, замість „Камікадзе падає сам". Бож наука життя знайде пильний читач у кожному оповіданні і фейлетоні цієї книжки.

У веселий легкий гумористичний сюжет твору автор вплітає важливі людські проблеми життя.

Стрункість і динамізм сюжетної дії, грайливі рафіновані фрази, що слухняно і точно віддають усі порухи думки і дії, знаходимо в оповіданні „Цнотлива безсоромниця" з підзаголовком „Зворушлива історія молодої вдовички". Із мистецького погляду, вона належить до найкращих оповідань збірки. Тому нічого дивного, що воно було вперше видруковане у великодньому числі „Українських Вістей" у новому Ульмі.

Окреме місце в книзі займає оповідання „Шкода, що ви не знаєте Валі". Воно написане із батьківською увагою до нашої молоді. В ньому не знаходимо ні гумору, ні сатири. Із глибоким знанням вікових особливостей молоді гайскулів ,вищих кляс середніх шкіл) у високомистецькій формі автор створив образи молодят-учнів: Юрка (який веде розповідь від себе) і Валю — „найкращу дівчину в світі" (за словами Юрка). П'ятнадцятирічними вони знайомляться на шкільній лавці. Між ними хутко зав'язується правдива дружба, яка через два роки виливається у почування взаїмної любови. Але перепетії молодосди (а головне — Валя напівсирота, і тяжкий матеріяльний стан матері-вдови унеможливлює їй учитися дальше у вищому навчальному закладі, де буде вчитися Юрко) не дозволяють їхнім почуванням перетворитись у кохання і одруження.

У розділі „Фейлетони" знаходимо шість творів, хоч у змісті (оглаві) один фейлетон („Новорічний сон") згубився. До цього розділу можно було б сміло віднести також оповідання „Жан із Кобеляк". Стилістично воно належить до жанру фейлетонів: в нім і невеликий розмір, і літературна публіцистика, і делікатна форма, і сатирично-гумористичні засоби й образи, і злободенні події суспільного життя. Але останні два фейлетони ми віднесли б до жанру першоклясних новель, а саме: „Троє хочуть одружитися" і „У колгоспі", „Смерть акулам". Як дізнаємося від автора книги, в основі їх лежать дійсні акти, випадки. Автор їх лише по-мистецьки обробив, дав свій мистецький домисел, зробивши виклад лаконічним, а розв'язку в кожному з них раптову і несподівану. Їх емоційний вплив на читача можна порівняти хіба зі силою найкращих новель великого Василя Стефаника. Всіх 27 оповідань читається із непослабленою увагою, із захопленням. І це, можливо, також тому, що майже всі твори книги просякнені нашим козацьким гумором і сарказмом, які допомогли українському народові пережити й найтрагічніші періоди своєї історії. Кожен, хто прочитає цю книгу один раз, напевно захоче її перечитувати, як чудову поезію в прозі.

[illegible]

65-ліття священства о. крилошанина Петра Чавса

Не багатьом з духовенства дає Господь Бог ту ласку дожити 65 літ свого священства. Тому самозрозуміло, що такий Ювілей, як 65-ліття священства був особливий і зворушливий не тільки для самого Ювілята, але теж для всіх, хто міг і мав нагоду в ньому взяти участь.

Точний день Ювілею о. Петра Чавса припадав на 19-го вересня цього року й цей день Ювілят відзначив тільки благодарственною Службою Божою, яку, як кожного дня, відправив з Владикою Кир Иосифом в каплиці єпископської палати. І хоча Ювілят у своїй скромності не хотів ніякого окремого відзначування своєї служби Господеві на протязі 65-ти літ, то Владика Кир Иосиф Шмондюк уважав, що цей Ювілей є такий виїмковий, що його конечно треба окремо відзначити у ширшому колі, перш усього духовенства й семінаристів коледжу і гайскулу св. Василия Великого в Стемфорді. Тим самим Владика мав на увазі поставити перед очі молодших священиків і кандидатів на священиків особу священоірея, що вже понад 65 років служить вірно своїй Церкві і своєму народові.

Отець Ювілят на протязі довгого й трудящого життя завжди був взором працьовитости й ревности за спасіння людських душ та дійсним духовним батьком для своїх вірних. Не зважаючи на трудноці, які приходилось йому пережити на протязі 92 років життя і в тому 65 років священства, оцей добрий душпастир не змарнував ніколи однієї хвилини, щоб щось доброго не зробити для слави Бога і повірених йому душ. Тому завжди й всюди, де йому духовні власті доручували душпастирські обов'язки, він був узором у виконуванню тих обов'язків і за це знаходив признання і пошану від всіх, що мали нагоду чи користати з тих духовних послуг, чи їх виконувати.

Щоб гідно вшанувати Ювілята та його працю, Владика Кир Иосиф запросив на 8 жовтня до Стемфорду всіх священиків цілої нашої митрополії на Божественну Благодарну Літургію. На це запрошення приїхали до Стемфорду понад 40 священиків, серед яких були й такі, що з Ювілятом перебули 4 роки в Семінарії (о. д-р Володимир Пелліх) і молоді священики, для яких отець Ювілят був духовником у Семінарії у Вашингтоні та вчив їх української і церковнослов'янської мови.

Небуденне свято почалось торжественною Службою Божою, яку відправив Владика Кир Иосиф в сослуженні отця Ювілята, о. д-ра Володимира Пелліха, о. монс. Петра Скрінковського, о. монс. Степана Хрепти, і о. канцлера Лева Моска. Капеляном був о. монс. Е. Манастирський. Співали Службу Божу студенти коледжу і гайскулу та отці. Після Євангелії Владика сказавши відповідну до хвилини проповідь, підкреслив вагу священства в народі, та відзначив прикмети великої працьовитости, скромности і відданости Божій справі отця Ювілята. Після Служби Божої відспівано многоліствіє Святішому Отцеві, Блаженнішому Верховному Архиєпископові Кир Иосифові, Митрополитові Кир Амврозієві, Владиці Кир Иосифові та Ювілятові, а відтак відбулось прийняття в їдальні Семінарії. В Службі Божій і прийняттю взяла участь найближча родина отця Ювілята — син Роман з родиною, а також українці-професори Семінарії.

Під час обіду промовляли ще Владика Кир Иосиф, о. д-р В. Пелліх, і Ювілят, який з'ясувавши ролю українського священика, розповів деякі цікаві моменти із свого, повного трудів життя. Зокрема отець Ювілят подякував Владиці і присутнім за це миле для нього свято.

Отець декан Федорчук який сповняв функцію тостмайтра, відчитав цілий ряд телеграм і привітів, які наспіли на руки Ювілята з тієї нагоди.

Отець Ювілят народився 26-го січня 1883 р. в Камінці Волоській-Пільце, пов. Рава Руська. Гімназію закінчив у Львові а Богословські студії на Львівському університеті в 1909 р., і в тому ж році його висвятив на священика Єпископ Константин Чехович, Єпископ Перемишля. Працював, як душпастир в селі Чорна пов. Ліско, чотири роки був військовим капеляном і через 30 років був душпастирем в Крукиничах пов. Мостиська. Тут як парох і декан, Ювілят вклав найбільше своєї праці для духового і матеріяльного добра своїх вірних. Виїхавши на скитальщину, зорганізував духовну обслугу для наших вірних в Лянддеку (1944-50). Переїхавши до ЗСА займав через 8 років відвічальний пост духовника і професора українського і церковнослов'янської мови у Вашингтоні.

Перейшовши на емеритуру, жив якийсь час при синові Володимирові в Детройті, а після смерти сина знайшов гостинне приміщення у Владики Кир Иосифа в Стемфорді в єпископській палаті. У свому високому віці, о. крил. Петро Чавс живо інтересується всіми справами нашої Церкви і народу та списує спомини.

В. Ленцик

Вінніпеґ гостив Зою Когут

Вінніпеґ (Н.Г.) — На літературний вечір Зої Когут — „З серцем і перцем" численно зійшлася українська публіка 18 вересня до залі Планетарій. Влаштуванням вечора зайнявся Комітет Українок Канади під проводом культурно - організаційної референтки, С. Залозецької. Поетесу привітала голова КУК С. Яременко. Д-р М. Рудницька прочитала доповідь про життьовий шлях Зої Когут, відзначуючи основні прикмети її творчости. Опісля читала свої твори сама поетеса. В неділю 22 вересня Зоя Когут була на прийнятті в Осередку Культури. Прийняття влаштували панство М. і Д. Захарії. Того самого дня увечорі вона виступила на вечорі для молоді, що його підготовили пластуни - сеніори під проводом пл. сен. Л. Гнатюк. Тут знову було багато приявних, деякі прийшли вдруге, щоб послухати „гостре як меч" слово поетеси, щоб деколи посміятися зі своїх власних хиб, що їх ми часто не завважуємо. Ст. пл. Наталка Кривуляк розказала про її життьовий шлях, юначки проспівали кілька пісень. І знову поплили слова Зої Когут, якими вона здобула собі серця присутніх.

Клюб Книголюбів запросив гостю на товариську зустріч. Перед від'їздом Зоя відвідала Централю КУК, де її привітав екзекутивний директор д-р Я. Кальба, зустрінулася з президентом СКВУ — о. д-ром В. Кушніром, оглянула українські церкви, редакції, Осередок Культури, робітні мистців: Л. Молодожанина і Р. Коваля. Виступала на українській студентській радіопрограмі „Колос" і в телевізійній програмі. 26 вересня Зоя Когут виїхала з відвідинами на Схід Канади.

СВІТЛИЧКА 89-ГО ВІДДІЛУ СУА

Кергонксон, Н. Й. — Управа 89-го Відділу Союзу Українок Америки в Кергонксоні, Н. Й. повідомляє, що заходом Відділу була відкрита в Кергонксоні на відпочинковій оселі УНСоюзу Союзівці світличка, зайняття в якій відбуваються кожної суботи від год. 10-12 дня. Світличку веде п-ні Віра Леґендза. Відділ провадить також суботню Школу Українознавства. Ближчі інформації про світличку і Школу Українознавства уділяє Лідія Яців. Заінтересовані можуть дзвонити на число 623-0107.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „ЗЕМЛЯЦТВА" ПЕРЕМИЩИНА

Ню Йорк. — Управа „Землячтва" Перемищина повідомляє, що в суботу, 9-го листопада о год. 2-й по полудні в приміщенні Українського Народного Дому в Ню Йорку (140-142 2-га евеню) відбудуться загальні збори „Землячтва" Перемищина з звичайним порядком нарад. Після Зборів відбудеться забава з танцями у великій залі УНДому; грає оркестра „Доміно". Знижені ціни для молоді.

Виставка К. Шонка Русича

Мистецький коментатор нюйоркської радіостанції В-ГБІ й телевізійного каналу „С", Ричард Рофмен на початку жовтня 1974 р. так коментував виставку українського майстра емалії Константина Шонка-Русича: „Я був надзвичайно задоволений, оглянувши конструкції й емалеві образи Шонка-Русича в міжнародної слави ґалерії „Линн Коттлер" при 3 Схід 65 вулиця в Ню Йорку, між 5-ою евеню й Медисон евеню. Велика й вибрана авдиторія зібралася там при відкритті виставки, вітаючи із справжнім ентузіязмом мистця за його надзвичайні („сюперб") успіхи"... Р. Рофмен закінчив радіокоментар таким реченням: „Шонк-Русич є надзвичайно обдарований мистцем і я дуже його рекомендую вашій увазі".

Газета „Парк Іст" у Ню Йорку з 3-го жовтня ц. р. писала у відділі „Мистецтво і мистці": „Шонк-Русич показує свої гарні емалії в „Линн Коттлер" ґалерії. Його праці поділені на конструкції, емалеві картини „клосонн" і емалеву скульптуру... Це виставка, якою будуть захоплюватись ті, хто вже знає емалеве мистецтво, і яка є прекрасним введенням у це мистецтво для тих хто не ознайомлений з емалією".

Ґалерія „Линн Коттлер"... Тут виставлявся великий Олександер Архипенко.

Тепер інший мистець, нового покоління, проклав собі нелегкий шлях до знаменитої ґалерії — українець Константин Шонк-Русич. В одній залі ґалерії — цікаві полотна молодої малярки Кассандри, у другій, що ніжним, теплими барвами нагадувала писанку — емалії. Двома мистцями ґалерія розпочала свій сезон 1974-75 р., що вже є дуже вимовним.

К. Шонк-Русич — носій 6-ти американських нагород за емалії, в тому 3-ох перших на виставках у Вашингтонськім сквері в Ню Йорку. Свої праці він виставляв уже в 10 містах Америки й Канади, в тому і Голлівуді, де його мистецтвом захоплювався Майк Мазуркі — не менше, чим у Торонті Владика Ізидор Борецький, який удостоїв мистця першим словом на відкритті виставки. В ґалерії „Линн Коттлер" мистець показав 37 нових праць: конструкцій, емалевих картин, „клосоннів" і емалевих скульптур. Уродженець Волині, точніше Житомирщини, К. Шонк-Русич повний відчуття могутньої і одночасно лагідної української природи, полів, небес, квітів, птахів, — і в його творах, навіть на суто американську тему, не важко добачити в кольористиці перелив барв українських ярмарків, писанок, плахт і вишивок. Він студіював у Житомирі, Коростені, потім у Києві вивчав кіномистецтво, де проходили операторський курс, а при тому й основи малярства.

Війна перешкодила студіям, але не спинила природного гону юнака до самоосвіти й невтомної праці над собою, над розвитком і удосконаленням таланту.

Нині вже можна сказати, що Константин Шонк-Русич це зрілий мистець у одній із складних технік — емалії, популярної колись в Україні ще за княжих часів. Неперевершений технічно, він і далі тримається в рисунку на межі народного лубка і витонченої рафінованости наших найкращих пейзажистів, вносить у свої твори багато українського народного гумору, лагідної кольористики, при чітко витриманих композиціях. Тематично його цікавить увесь світ, але в першу чергу — своя людина, історія, природа. Їм були на виставці в „Линн Коттлер" присвячені емалеві конструкції „Король Данило", „Жінка в полі" й ін., а в емалевих образах — „Соняшники", повний вогнистого руху „Аркан" та ін. До речі, емалева конструкція частково нагадує скульптуру. Вона вимагає великих знань і праці, бо складається з багатьох різних частин, злютованих потім на мідній емалевій дошці, із врахуванням усіх барв, ліній, — унікальні, їх можна точно повторити. Разом із першими пошуками в рисунках, з першими втіленнями ідеї і аж до її конкретного завершення — стоплювання в електричній печі „склиці" — треба не раз до двох місяців часу. До цього типу творів належать ще „Балетниці", „Мертва природа", „Кукурудза", „Мадонна з Дитиною" й ін., а особливою красою й фантазією вражають „Гуси" та „Маки", що належить до так св. античної емалії — винахід Шонка-Русича: у тих мідних гусей тло нагадує зеленаве поле, що насправді є окисом міді (на цей процес потрібно кілька років).

Серед емалевих картин вирізнялись красою рисунку й барв „Море", „Аркан", „Весна", „Ліс", „Тюльпани" ... Княжої емалії цього разу було небагато, хоч і яка вона популярна на виставках: на неї треба багато часу й немало чистого, 24-каратового золота, інакше тоненькі нитки й пластинки відскочуть від основи. У четвертому відділі виставки, в емалевих скульптурах, К. Шонк-Русич знову показав, що він не даремно одержав колись першу нагороду за „Сову", бо такими ж цікавими й вартісними були його „Тюльпани", „Маска" й ін.

Відвідувачі одержували гарно виданий англомовний ілюстрований каталог, з короткою історією розвитку емалевого мистецтва, також в Україні. Ціни були від 150 дол. до 850 дол.

Після ґалерії „Линн Коттлер" можна сподіватись індивідуальної виставки К. Шонк-Русича в Европі.

Леонід Полтава

УФКК „Самопоміч" в Ню Йорку вшанувала Юліяна І. Ревая

Дня 23-го вересня ц.р. в приміщенні Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" при 108 Друга евеню в Ню Йорку відбулося вшанування Юліяна І. Ревая, колишнього Прем'єра Карпатської України, за його довголітню працю для повище згаданої організації. Зібралися запрошені основники УФКК „Самопоміч", Дирекція і працівники цієї установи й репрезентанти українських організацій.

Зустріч відкрив діючий президент УФКК „Самопоміч" д-р Володимир Нестерчук, який накреслив заслуги Юліяна І. Ревая для УФКК „Самопоміч", вручаючи йому Грамоту Подяки, як вияв вдячности за вклад праці Ю. Ревая в розбудову кооперативного руху на терені ЗСА. Д-р В. Нестерчук відчитав зміст Грамоти. Цю Грамоту Подяки передано Юліянові І. Реваєві, дня 23-го вересня 1974-го року. За Управу ФКК „Самопоміч" в Ню Йорку: д-р Володимир Нестерчук — президент; д-р Іван О. Флис — секретар і інж. Роман Раковський — скарбник.

УФКК "САМОПОМІЧ" В НЮ ЙОРКУ ВШАНУВАЛА ЮЛІЯНА І. РЕВАЯ 23.IX.1974.

Д-р Іван О. Флис, вручаючи Ю. Реваєві другу Грамоту Подяки від Ліґи Федеральних Кооператив стейту Ню Йорк, підкреслив у своїй мові, що вклад праці Юліяна І. Ревая в розбудову кооперативного руху належно оцінили й американські кооператори, нагороджуючи його Грамотою.

Інж. Роман Раковський представив початки заснування УФКК „Самопоміч" в Ню Йорку, постійний її розвиток, яка з мінімальних вкладок своїх членів і примітивних своїх початкових приміщень, перейшла в 1973-му р. до свого власного будинку при 2-ій евеню. Бесідник зазначив, що скромні зарплати працівників УФКК, дозволили цій організації розростися до 10-ти мільйонового велетня. Повстанням з місць і хвилинною мовчанкою вшановано померших членів Кредитівки.

Юліян І. Ревай, який до 1974-го р. був президентом УФКК „Самопоміч" і надалі служить Кредитівці порадами, подякував Дирекції „Самопоміч" за милу несподіванку, та за Грамоту Подяки. Він згадав про деякі важливіші події з історії кредитівки (зокрема, коли то були намагання зі сторони урядових чинників припинити діяльність нашої Установи). Бесідник ствердив, що ця організація пробробила для українського поселення на терені ЗСА поважну працю, не зважаючи на всякі труднощі, так, зі сторони своїх, як і чужих. Скептики, вперщу чергу свої, які не вірили, що ми можемо створити свій власний „банк", стояли осторонь, чекаючи на ще одну нашу невдачу. Ю. Ревай підкреслив, що основоположники Кредитівки перебороли всі труднощі, створили свою щадницю і засвідчили перед цілою українською громадою, що започатковане діло увінчалося успіхом. Ми повинні бути горді, сказав Ю. Ревай, що маємо в Ню Йорку свою українську щадницю, з якої користає багато наших громадян. Він ствердив, що на протязі 23-річного існування кредитівки, ця організація випозичила за той короткий час біля 25-ти мільйонів долярів своїм членам, чи то на закуп домів, чи іншого роду підприємств.

Ця наша „Самопоміч" дала почин до закладання „Кредитівок" і в інших місцях нашого поселення на терені ЗСА, так, що під цю пору в ЗСА є 16 наших кредитівок, а їх майно доходить до 40 мільйонів долярів.

На другому поверсі кредитівки відбулося святочне приняття на честь колишнього президента УФКК „Самопоміч" Юліяна І. Ревая, та спільним відспіванням „Многая Літ" і виміною думок з Ювілятом, який цього року теж обходить 25-ліття свого перебування у ЗСА, закінчено зустріч.

Роман С. Голіят

ХРОНІЧНА КОРОТКОЗОРІСТЬ

Хоча ми вже давно закінчили літній сезон, та розпочався звичайний шкільний рік — спомини літа, а перш усього враження, думки й погляди на одне чи друге бачене, чи пережите залишилися ще дуже свіжими.

У батьків, а зокрема матерей, що своїх дітей віддали до наших літніх таборів, призбиралося з цього приводу особливо богато враження, а ще коли це може був для їхньої дитини перший в житті пластовий табір та перша довша розлука з матір'ю. Немає що дивуватись, що для кожної матері її дитина найважливіша та вимагається для неї всього найкращого — все ж наші матері бувають часто незвичайно вимагаючі та гострі у своїх осудах, забуваючи, що поруч їхньої дитини є в кожному таборі десятки інших.

Тож ясно, що неодні пластові табори (як до речі кожного року), а особливо, ті, що їх провадили, попали під обстріл розмов і критики батьків. Ще й сьогодні дзвенять вони під домівками, чи при каві.

Не беручись оцінювати чи рішати наскільки ця критика справедлива, хочеться однад звернути увагу на це, що ці пластові табори для нашої дітвори відбуваються рік-річно завдяки тому, що маємо серед нас цілий ряд молодих людей, пластунок і пластунів, які беруть на себе цю велику відповідальність вести та опікуватися протягом 2-3 тижнів нашими дітьми, і саме на цих молодих виховників, звичайно падуть усі „громи", та невдоволення запопадливих батьків. Як рідко, однак, ці батьки находять для цих молодих виховників слово признання чи вдячности.

І тут саме вражає ця хронічна короткозорість, що панує серед нашого громадянства. Здається як довго ведуться пластові табори на цьому терені, щорічно є завваги і критичні думки: часом слушні а іноді ні. Але сьогодні ці табори ведуть вже колишні діти над якими батьки так само „тряслиса" та уболівали як і тепер над новим поколінням новацтва чи юнацтва. Чи так важко поглянути трохи вперед? чи не подумати б про це, що за декілька років ці сьогоднішні діти, яким стільки „злого" сталося на таборі — можуть бути тими, які вестимуть подібний табір? Чи їхній молодечий запал, відданість і терпеливість мають зустрічати знову докори та критику запопадливих батьків?

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1974 РОКУ

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

13 Скалій Христина М.
14 Воробець Наталія К., Герман Наталія.
19 Голіят Нериса С. М. М., Петро А. С. І.
34 Бланарович Адріян М.
35 Ланик Василь Г.
37 Гнатюк Давид Дж., Курант Іван І, мол., Кімберлі А.; Паламар Степанія М., Рудий Роберт В., Шелій Андрій, Анна М., Долорес, Єлисавета М., Зірка, Наталія, Розамарія.
42 Вилим Кімберлі, Стай Павло М., Фарміґа Євген, Нестор; Фіцій Роберт мол.
43 Шатинський Йосип І., Патрисія А., Теодор.
45 Котелевич Олександер.
47 Есре-Кравчук Адріян.
61 Урсяк Дженіфер М.
66 Вирста Михайло Д.
70 Лессо Марко М.
114 Яремчак Іванна.
116 Стіфенсон Ерик, Олена.
121 Гвин Давид М., Дрейк Патрисія А., Коланджело Йосип А., Ліза М.; Пейс Кевин М., Пухир Іванна А., Марія М.
133 Бренич Анна В., Паїк Володимир І.
134 Дупляк Рома, Сузанна.
147 Сенькович Анна М.
153 Данилів Надія Н.
168 Де Левр Дженіфер М.
170 Басараб Роналд Я., Бачик Юрій.
176 Науменко Микола Б.
214 Бренич Євген Л., Марія Т.; Яворський Маркіян Ст.
233 Мосійовський Йосип, Степан.
254 Лонґейл Роберт М.
266 Тінрелла Ерик Ю.
277 Борисюк Роман П., Винярський Богдан, Євген.
295 Калбах Михайло Ф. С.
325 Щепко Галина, Максим.
327 Мудрик Джейсон, Мутлос Оксана А.
344 Городинська Ліліяна, Патрило Василь, Вікторія, Дениса, Цінда; Само Алфред С., Дебора.
345 Ярр Наталія Н., Ольга Н.
353 Кросієр Христина Є.
356 Добош Бріян И.
362 Вареник Іван.
406 Петрочко Довн М., Марко Ф., Христофор Р.
407 Глуханюк Євген.
416 Рибак Марія А., Ярослав; Хміль Тарас О.
444 Поліщук Олеся Хр.
452 Солан Джеред М.
464 Морден Кеннет Д.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

30 Метрик Михайло Г.
33 Матвічук Лавра А.
35 Юзьків Богдан.
53 Градник Богдан П., Дмитро, Леся, Марія А., Ольга, Тарас.
77 Зоц Фридерик.
125 Стим Юдита А.
221 Оленик Тарас М.
230 Тимс Володимир Дж.
277 Гриньків Марія.
345 Кіндим Каролина А.
346 Петрина Адріяна М. 2, Любомира У. 2, Марко М.
355 Гвитсел Василь Гр., Марія И., Роґер С.; Добош Йосип.
367 Лехновський Орест І.
475 Ставничий Тарас.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

441 Борис Петро І.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

475 Ставничий Павло, Тарас.
486 Качмар Михайло.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

1 Нанківел Дениса М.
29 Банась Іванна.
40 Юськевич Михайло І.
41 Терпко Дерил Є., Мелісса І.
56 Де Мут Тома Ст., Христофор М.
59 Хруцька Силвія С.
63 Гойда Анна Л., Марія Л.; Оресик Тимофій І.
85 Кашуба Давид М., Петровський Петро, Шляхтянчин Дебора А., Юлія М.
99 Волинська Євгенія А.
103 Юринюк Юрій М.
137 Дашій Йосип М.
148 Кухтяк Дебора М.
158 Польна Ольга.
264 Сус Наомі Р.
284 Катрицька Юлія А., Клефнер Кетлін М., Шаленко Марко П.
290 Гарт Іван мол.
296 Волошин Герберт М.
305 Веніґер Марія П.
323 Віян Карін.
344 Кульматицький Анна М., Володимир М., Гілдеґарда О., Євстахій мол., Каролина М.
355 Занько Марця Л.
356 Воробець Ярослав Ст.
358 Шіпка Сузанна О.
361 Беґей Омар, Вилсон Іванна Л., Маріно Лариса А.
367 Гумницька Іванна Л., Лавра А.
397 Пенцак Юрій І.
432 Янішевська Роксоляна.
445 Пугач Марко, Михайло; Сухарчук Андрій, Петро; Чарський Лариса, Микола.
455 Варон Катерина А., Прокопів Михайло, Романишин Ольга.
472 Малий Олег.
474 Чолій Богдан І., Євген А.
481 Вовк Розалія А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

191 Руп Анна Р., Христина А.
292 Волох Антін М., Іван М., Йосип Т.
353 Борис Петро І.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

35 Юзьків Богдан.
37 Снайдер Марлена Д.
53 Градник Богдан П., Дмитро, Леся, Марія А., Ольга, Тарас.
77 Зоц Фридерик.
83 Гавриш Іван Гр.
125 Стим Юдита А.
153 Попчук Микола мол.
170 Дзкий Юліян.
221 Оленик Тарас М.
230 Тимс Володимир Дж.
276 Федаш Василь В., Яким І.
277 Гриньків Марія.
345 Кіндим Каролина А.
355 Гвитсел Василь Гр., Марія И., Роґер С.; Добош Йосип.
397 Гаврилишин Володимир, Михайло, Роман.
445 Гридова Розамарія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

42 Веприк Марія.
115 Опришко Євген Р.
372 Головка Михайло И.
429 Перковський II Омелян И.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

22 Хлипнич Іван Б.
42 Маслій Варвара.
56 Флателій Патерик М.
57 Назарко Марія Е.
63 Буряк Дениса М.
81 Лукіянчук Тарас А.
94 Винарчик Богдан О., Шкавритко Давид М.
105 Халусь Анна, Богдан В., Ірина.
131 Косарчин Марта.
167 Хмелевська Марія.
168 Шнір Патрисія А.
175 Семеґен Анна.
177 Клюфас Лідія А.
192 Пупчак Василь М.
194 Ільків Іван, Фурманець Віктор.
203 Зимна Патрисія М.
236 Бал Пилип М.
237 Мінчак Богдан М.
268 Богдан Ольга, Радинська Варвара Б.
271 Гуцул Марія.
275 Бридун Анна М., Іванчук Роберт Ст., Щупляк Іван П.
277 Кебало Ольга М.
292 Балон Денис Ю.
325 Савчук Іван А.
338 Коваль Давид К.
347 Шелбій Вейн Гр.
361 Ланик Христина Ст., Настин Пилип И., Турчан Теодосія.
372 Ярема Ричард А., Роберт Б.
385 Микулак Михайло А.
391 Кочеркевич Розалія Л.
414 Вальницька Христина С.
432 Оробець Христина Л.
439 Жаровська Марія Л.
454 Борис Петруня М. А., Корда Анна М., Михаськів Петро В., Молодина Михайло Р., Павлюк Євгенія М., Сембай Марія Н.
471 Андрухів Андрій В., Оксана Б., Олександра І.; Данилків Володимир, Ярослав.
472 Голойда Ольга.
495 Балко Юрій В.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

53 Варонський Рой Ю.
182 Шмидт Олександра.
218 Каньо Павлина Ф., Роберта Л.; Стахура Рікій Ст. Теодор І.
220 Докля Емілія, Іван.
221 Грицеляк Марія Р., Кузенчак Іван.
243 Костюк Петро.
277 Гриньків Софія.
292 Соловій Андрій Д., Катерина А.
338 Годла Григорій І.
364 Вюлер Петро М.
379 Палій Анна, Богдан Мирон.
383 Довгань Пилип С.
399 Попадюк Андрій, Іванна.
433 Завируха Дарія М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

70 Жук Михайло М., Шеремета Патрисія, Ліщук Юрій Б.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

75 Опришко Михайло.
206 Червінський Натан.
466 Диґан Богдан І.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

2 Сенкович Анастасія.
8 Гиба Юлія.
14 Шаффер Санні Л.
17 Кузьмин Віра.
25 Ванька Вікторія, Клим Олена, Мостова Любов Д., Федор Михайло, Іванна.
29 Салина Анна.
34 Бланарович Юрій З., Софія М.
37 Оседчук Ольга.
38 Намісняк Меланія.
42 Гальчак Марко И., Клим Марія.
70 Казій Марія, Лессо Карін А.
76 Дмитрук Степан.
83 Девицька Віра.
94 Мейсура Олександер.
103 Юриняк Марія.
115 Опришко Євген.
120 Служинський Володимир.
121 Гнидович Гері Т., Євген Т.; Городник Анна Ф., Кікта Михайлина А., Матавісько Степан, Иосипина А.; МекКюе Маорія О., Принс Патрисія А.
125 Блейк Яків К.
142 Дійчук Євгенія.
153 Кушнір Ірина.
155 Савчак Анна 2.
163 Дуда Олександра К.
168 Шнір Патрисія А.
171 Челок-Бачинська Оксана Г., Чопик Мирон.
175 Шупер Марія.
184 Шевчук Ольга А.
204 Валешта Іван, Витвицький Федір.
210 Завадовська Іванна М.
214 Твардовський Омелян.
233 Мельничук Михайло.
237 Мінчак Богдан М.
240 Михалевич Лев, Юрій.
248 Огар Кетлін А.
251 Возняк Софія.
254 Глова Денис В., Лонґейл-Тронська Варвара.
257 Гаврилів Тереса А.
268 Скафонас Роберт Ф.
277 Винярський Маркіян, Полотнянка Петро Е., Сузанна.
292 Лубинська Софія, Марилів Леся К.
295 Калбах Давид А. Е., Катря Д.
305 Вірц Василь Ф., Маргарита А.; Вудал Маргарита М.
307 Брожко Іван, Галонзка Антін І.
316 Іванців Дебора А.
325 Щепко Тома.
343 Алексон Софія.
344 Васинчук Ольга, Чернявський Євген.
345 Ярр Микола Н., Валентина П.
348 Макар Марія.
353 Кушнір Текля.
361 Бриньовський Микола Гр., Елиїв Ореста, Микитин Григорій.
362 Вареник Марія.
367 Лехновський Павло, Таня; Олексик Сузанна.
371 Литвин Юрій.
372 Головка Михайло І.
406 Межик Василь, Петрочко Франко І., Каролина М.
418 Зубак Марта, Коцур Микола, Катерина.
424 Свора Агрипина.
427 Ґураль Євгенія.
429 Перковський Еміліян II.
434 Клима Нестор.
437 Куціль Роман.
440 Фіголь Іван.
452 Роджерс Тереса Л.
456 Мала Марія.
458 Мельник Михайло, Юдита.
465 Король Силвія.
478 Білчак Марія, Соколовський Іван.
484 Бровар Данна.
491 о. Сокирка Михайло.
502 Шабель Володимир Е.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

22 Длубіш Емелина О.
35 Юзьків Богдан*.
42 Бриль Володимир*, Євген*, Ярослав*, Ірина; Дубровна Ільонка, Лізельотта.
53 Градник Ярослав, Катерина.
94 Кудла Дзунь Е.
226 Кальба Мирослав, Ірина 2.
254 Тінишин Павло, Параскева.
286 Сачик Ольга.
301 Олексієнко Петро.
325 Цюпа Денис.*
336 Мезерницька Серафима.
345 Гудак Марія.
348 Коваль Григорій*.
352 Захаріясевич Катерина.
361 Горський Іван*, Павлина.
386 Жидик Яким Е*.
432 Гуминілович Степан* 2.
439 Бордун Богдан*.
455 Лісс Ольга.
463 Кравець Григорій*.
497 Д-р Байрак Любослав А.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

12 Дебелюк Іван, Кетліна.
15 Демянчук Михайло.
83 Байсарович Ярослава, Войчишин Михайло*, Чижик Катерина.
356 Воробець Іван*, Степанія.
408 Бенеш Роман, Пінковська Лариса, Шебець Михайло, Анна.
441 Борис Іван.
448 Булаковський Павло*, Вивйорка Микола*, Вилиґан Микола*, Вітишин Петро*, Мелех Василь*, Остафійчук Петро*, Подедворний Андрій*, Ріжок Ілько*.
460 Храплива Євгенія, Щур Олександра В.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

70 Жук Михайло М*., Шеремета Патрисія.
251 Ліщук Юрій Б*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

147 Проць Осип, Агнеса.
239 Благий Орест А*.
245 Надраґа Наталія.
277 Пастор Маричук Дмитро В.
439 Мельник Євген.
440 Костельний Степан*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Від.:

14 Зукор Тереса.
28 Манько Василь*.
34 Дзержик Варвара А., Іґер Ізабела Р.
37 Кенній Олена.
76 Гудзак Василь А*.
88 Яблонський Іван*.
118 Саварин Іреней.
155 Сеймур Олена.
158 Ґвязда Василь І.*, Михальчук Прокіп.
204 Мазурчик Степан.
211 Вонсович Карло Д.*
216 Курилас Петро Ю., Трик Алберт*.
221 Худик Катерина.
235 Варвиґ Іван К*.
254 Юрчишак Богдан.
259 Юрашик Йосип*.
264 Мітчел Єлисавета.
267 Якубов Віян*, Зейнаб.
276 Пейнтер Аллен В*.
287 Бредій Тома Е.*, Джойс К.; Угорчак Йосип М*.
292 Честер Олександра Л.
327 Осененко Роман*, Емілія М.
344 Кульматицький Євстахій, Юлія.
346 Гурко Степан*, Тарас*; Дубас Іван, Манойленко Олексій, Норка Іван А.
347 Сущик Теодор*.
349 Демчук Дарія.
364 Зенчак Марія Н.
385 Кравець Татьяна.
414 Пушкар Лідія С., Ліліяна, Олександра.
432 Ребрик Михайло*, Христина Р.
434 Кірейчик Марія.
440 Бабій Нікано р*, Вонс Ігор*.
472 Мала Ірина.
474 Чолій Марія Т.
492 Будний Борис, Дзерович Адріян Б.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

184 Храплива Євгенія, Щур Олександра В.
191 Пилипець Іван*.
277 Дебелюк Іван, Кетліна.
292 Волох Антін І.*, Ярослава.
353 Борис Іван.
354 Воробець Іван*, Степанія.
372 Гейл Катерина.
397 Демянчук Михайло.
430 Байсарович Ярослава, Войчишин Михайло*, Чижик Катерина.
432 Пінковська Лариса, Шебець Михайло, Анна.
440 Бенеш Роман.
474 Булаковський Павло*, Вивйорка Микола*, Вилиґан Микола*, Вітишин Петро*, Мелех Василь*, Остафійчук Петро*, Подедворний Андрій*, Ріжок Ілько*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

25 Цимбалістий-Яцик Кеннет М*.
32 Попчук Микола, Софія.
35 Юзьків Богдан*.
37 Снайдер Яким В.
42 Бриль Володимир*, Євген*, Ярослав*, Ірина.
53 Градник Ярослав, Катерина.
131 Влагута Тарас, Кармела.
163 Филик Софія.
183 Ле Сейдж Христина Л.
194 Запорожець Олексій*.
221 Швабинський Теодор, Софія.
226 Кальба Мирослав*, Ірина 2.
234 Солтівська Анна Е.
251 Барабач Павлина.
253 Шимко Марія.
254 Деметро Михайло Ст.*, Тінишин Павло, Параскева.
277 Лещишин Марія.
286 Сачик Ольга.
290 Чиплій Данило Р.*, Лорейна А.
301 Олексієнко Петро.
316 Турянський Ярослав В*. 3.
325 Запорожець Олексій*, Цюпа Денис*.
342 Юстинський Зенон С*.
345 Гудак Марія.
348 Коваль Григорій*.
352 Захаріясевич Катерина.
361 Горський Іван*, Павлина.
402 Баран Павло*, Анна.
416 Грицик Ганнуся.
422 Герлевич Анна.
423 Попель Марта Т.
427 Казмерська Лена, Піжицька Аделина.
432 Кавун Ліна.
455 Лісс Ольга.
463 Паранчук Параскева.
487 Нелсон Анна, Романенко Олександра.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Карапура Корнило*.
8 Ревак Семен*.
27 Копач Василь.
67 Ястребський Володимир*.
112 Микитюк Патрисія А.
127 Качор Євген М*.
131 Фридер Іван.
157 Хомик Марія.
171 Томчук Микола*.
194 Оницак Іван*.
204 Андерсен Ганна М.
287 Баштура Іван*, Розалія; Максимович Албина В.
343 Алексон Софія.
361 Палій Марія.
367 Копко Степан.
370 Куц Михайло*.
388 Лучак Гаролд І*.
408 Курман Любомира М.
414 Вем Михайло, Воробець Олена В.
432 Ремеза Сильвестер*.
439 Кришта́льська Юлія.
440 Гоянюк Богдан*.
441 Костюк Данило В*.
471 Андрухів Микола*, Горечний Зенон, Данилків Анна, Колянковський Ярослав*.
496 Турок Михайло*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Олійник Дмитро.
13 Курятник Федір, Єлисавета.
37 Голда Ярослава.
42 Юхимів Микола, Марія.
45 Юзвяк Данило І*.
47 Ганич Марія.
64 Вурний Іван*, Шепчун Степан.
75 Верещинський Богдан*.
76 Валцевич Віктор*.
106 Рибій Христина У.
109 Морріс Гледис В.
137 Стоудт Мелвин Т*.
147 Проць Осип*, Агнеса.
167 Флин-Палиничка Ольга Р.
171 Головчак Марія.
177 Гесфорд Оріон Р*.
204 Андерсен Андрій*, Марія.
220 Докла Марія.
221 Гофман Катарина.
239 Гайдучок Іван, Єва.
242 Тхорик Василь мол*.
254 Маґац Євфросинія.
266 Гребінчак Степан.
292 Іваско Григорій мол.*, Євген В*.
305 Каделюк Йосип*.
336 Мицишин Яків.
352 Петрик Василь*.
361 Турчан Ольга.
364 Ольхова Вероніка.
379 Кравець Ярослав*, Матвіїв Ярослав, Палій Андрій, Володимир*, Марія.
399 Попадюк Володимир, Марія.
406 Попівчак Йосип М*.
432 Воловець Володимир*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

109 Новицька Патрисія К.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

12 Кузьма Анна 2.
13 Ковальчик Степан.
27 д-р Кисілевський Костянтин.
35 Шелева Іван.
39 Круль Іван*.
50 Стенґрій Антін.
52 Сивецька Степанія І.
58 Санковська Юстина.
59 Скуповський Теодор.
63 Шостачко Анна.
65 Федош Теодор.
76 Ференс Іван.
88 Баран Анна, Медвідь Ольга.
96 Шонбак Анна М.
103 Адамчук Михайло, Доц Катерина.
106 Весоловська Ольга А., Тиж Олекса.
119 Стадник Анна 2.
123 Соліян Микола*.
127 Крушельницька Текля.
133 Гладун Теодор.
144 Савкулич Єва.
158 Павлин Марія.
161 Грицевич Павло, Паславський Петро, Шероцький Дмитро.
179 Була Параскева, Федик Теодор.
190 Карпюк Анна.
191 Кідаська Катерина.
194 Бортник Анна, Ямрозик Іван.
204 Дутко Михайло, Панкевич Йосип*.
217 Леткий Василь, Малафів Володимир Ю*.
218 Богач Микола.
234 Грицак Марія.
239 Пискір Юрій.
240 Винницький Зенон Р.
245 Александрович Іван*.
257 Іванчук Петро.
259 Глатка Павлина.
271 Мазур Параскева.
281 Стахів Йосип*.
286 Вишиванюк Софія.
316 Ґереґа Степан, Лялюк Анна.
324 Венгринюк Іван*, Зінюк Теодор.
331 Кубик Марія, Панчишин Марія.
334 о. Ольгін Дамян.
342 Олосієн Катерина.
348 Леґенза Людвик.
352 Мінчак Євстахій 2.
367 Лялюк Анна, Рудий Терефон.
387 Олійник Василь.
390 Бойко Марія.
397 Пеленська Лена.
399 Коваль Анна.
422 Ворончак Микола.
432 Артимко Михайло, Луцька Люба.
469 Герула Параскева.
486 Кацуляк Варвара 2.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

22 Добровольська Варвара І.
25 Воржемська Лідія Е., Ванська Вікторія.
88 Вівчар Іван.
94 Мейзура Олександер.
125 Влейк Яків К.
155 Савчак Анна.
221 Брийовська Віолета М.
233 Мельничук Михайло.
292 Марилів Леся К.
305 Вірц Василь Ф.
361 Еліїв Ореста.
372 Головка Михайло І.
418 Горлач Степан, Зубак Марта.
430 Іваськів Володимир.
473 Гикавий Іван.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

27 Гординська Лариса С.
214 Герус Олександер І*.
346 Петрина Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

12 Дебелюк Іван*.
408 Пінковський Всеволод, Лариса.
441 Борис Іван*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

25 Цимбалістий-Яцик Кеннет М*.
106 Борух Павло*.
115 Смішко Михайло*.
121 Кричковський Євстахій*.
131 Влагута Тарас*.
158 Михальчук Прокіп*.
204 Вацяк Валентина.
216 Ганущак Роман*, Ліщинський Ед*, Томас Фаріел Ю. мол., Трик Алберт*.
221 Худик Марія К.
240 Ліщинецький Орест*.
287 Вредій Тома Е*., Джойс К.; Мілянович Роман*.
327 Ільницька Ксеня.
344 Кульматицький Євстахій*, Юлія.
346 Василюк Мотря.
361 Децький Микола*.
375 Комарницький Богдан.
432 Пінковська Ірина.
440 Вонс Ігор*.
451 Новак Галина Н., Леся С.; Омельченко Ольга В.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

14 Кухта Роман.
194 Салдан Михайло*, Степанія.
418 Боднарук Юліян О., д-р Козак Андрій.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

277 Дебелюк Іван*.
353 Борис Іван*.
432 Пінковський Всеволод, Лариса.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

466 Диґан Богдан*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 30-го вересня 1974 р.:)

Старий рід забезп.	50
Кляса O	208
Кляса T	2,989
Кляса W	12,181
Кляса P 20	13,686
Кляса E 20	10,069
Кляса E 65	2,500
Кляса P 65	1,657
Кляса DP 60	253
Кляса DP 65	538
Кляса ADD	5,847
Кляса T 10	282
Кляса T 5	54

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса P 20	455
Кляса E 20	365
Кляса P 65	15
Кляса E 65	29
Кляса E 18	19
Разом:	51,197

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 30-го вересня 1974 р.:)

Кляса 1-ша	557
Кляса 2-га	213

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E 20	6,115
Кляса E 18	4,344
Кляса E 65	144
Кляса P 20	8,028
Кляса P 65	289
Разом:	19,690

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31-го серпня 1974 р.)	24,002	59,481	5,862	89,345
Активні члени:				
(Приріст у вересні 1974 р.:)				
Нові члени	91	109	17	217
Прийняті наново	26	41	3	70
Прийняті з перех. листами	1	23	4	28
Зміни кляс забезпечення	3	7	—	10
Прийняті з Департ. Молоді	—	3	—	3
Разом:	121	183	24	328
(Убуток у вересні 1974 р.:)				
Суспендовані члени	56	52	34	142
Відійшли з перех. листами	6	27	4	37
Зміни кляс забезпечення	6	7	—	13
Відійшли до дорослих	4	—	—	4
Померли	3	73	1	77
Вибрали грошові звороти	27	55	—	82
Відійшли з випл. п. сум заб.	56	31	—	87
Виплатили вповні вкладки заб.	23	45	—	68
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	1	—	1
Разом:	181	291	39	511
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у вересні 1974 р.:)				
Виплачене забезпечення	23	45	—	68
На безпл. продовж. забезп.	11	22	—	33
Разом:	34	67	—	101
(Убуток у вересні 1974 р.:)				
Померли	—	9	—	9
Вибрали готівку	17	21	—	38
Привернені в актив.	2	7	—	9
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	24	42	—	66
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем вересня 1974 р.:	23,952	59,398	5,847	89,197

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту що тут проголошені в рекордовому звіті за вересень 1974 року суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж вересня 1974-го року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

Вийнятковий концерт Струнної Оркестри з Торонта

Поруч багатьох концертів, які приходиться слухати, концерт Струнної Оркестри Музичного Інституту ім. М. Лисенка, що відбувся 12-го жовтня ц. р. в Ню Йорку в залі Вашингтон Ірвінґ був унікальний під кожним оглядом. Струнна оркестра під диригентурою проф. Івана Коваліва складається з молодих учнів — хлопців і дівчат — 40 осіб, це гарний музичний гурт, який добре презентується. Нюйоркська громада ще не мала нагоди слухати такого роду концерту у виконанні молодих талантів. Правда, свого часу робив спробу створити подібну оркестру сл. п. В. Цісик, зроблено добрі початки, але з невблаганою смертю В. Цісика перервалась нитка життя ним заснованої оркестри. Відтоді ніхто не заповнив тієї прогалини. Українське Торонто під тим оглядом стоїть куди краще, що треба в першу чергу завдячувати відданому цій справі проф. Ів. Коваліву, зрозумінню батьків що посилають своїх дітей та завзятості й витривалості учасників оркестри. Вдержати такий ансамбль, це — чимале досягнення.

Гості з Торонта — дівчата і хлопці зі запалом і посвятою, під керівництвом свого диригента Ів. Коваліва, вибрались в гостину до Ню Йорку і не так собі просто, але з гарним, не будь-яким „гостинцем"! Вони не пожаліли ні часу, ні труду й привезли свої найкращі „перлини", дбайливо вирощувані та плекані, щоб гідно поділитись зі своїми братами українцями-нюйоркчанами. На жаль не з'явились численно ні молоді, ні старші, на яких з певністю розчисляли канадці, щоб відібрати, щі щирі „перлини" — прослухати їхнього чарівного концерту та побачити гарні молоді таланти. Публіка не дописала, було коло 400 осіб. Можливо, якщо б було подано в програмі, що буде гопак або будуть ставити „Сватання на Гончарівці", або буде співати хор то напевно було б публіки значно більше. Струнна Оркестра, що буде виконувати музичні твори світової слави клясиків не захоплювала українського слухача. Це тільки говорить про нашу музичну культуру. Зрештою, про це також багато говорить українська музична література, себто інструментальні, чи симфонічні композиції, які є більше, як вбогі. Це кілька рядків „про домо суа", а тепер зупинімося над „гостинцем", що з собою нам привезли українці канадці.

Як тільки пронеслись перші звуки скрипок, віоль, віолончель і контрабасів у потужньо-гармонійному звучанні у виконанні твору Г. Ф. Генделя — „Кончерто оп. 6 ч. 1" то зразу відчувалось, що гості солідно приготовились. Публіка це добре оцінила й відгукнулась щирими й довготривалими оплесками. Ввесь час був живий і безпосередній контакт між виконавцями й слухачами. Програму концерту добре продумано й дбайливо приготовлено, це — очевидно, заслуга самого диригента Ів. Коваліва. Ні один з композиторів, яких твори виконувались на концерті не були припадково підібрані. Гендель сам був скрипалем, капельмайстром і залишив прекрасні композиції для ступної оркестри. Це зокрема відчувалось у Тріо кончертанте, яке виконали: Орест Ковалів, Галина Стрілець і Харитя Голод. Відомого італійського композитора, скрипаля і педагога А. Вівальці, який сам диригував оркестрою жіночої консерваторії у Венеції якого композиції інструментальної музики є визначальними, було включено до програми концерту. Його концерт на дві скрипки в а-моль виконали солісти: О. Ковалів, і Галина Стрілець. Їх виконання були нарівні і чарівні. З українських композиторів до програми концерту включено Ж. Колодуб, — виконано її твір „Симфонієту". Тут відбувся українсько-мелодійний кольорит. Звичайно, не можна було поминути, щоб не включити до концерту композиції Й. С. Баха, найвидатнішого представника поліфонічного стилю у світовій музичній культурі, а окрім того в деяких його композиціях відчувається інтонація української пісенності. Бах — концерт на дві скрипки у д-моль соля вконували вже і згадані О. Ковалів і Галина Стрілець. Виконано „Серенаду оп. 20" англійського композитора Е. Ельгара. А на закінчення — „Сюїту" Г. Голста. Сольові партії виконували О. Ковалів — скрипка, Юрій Лещишин — віоля. Авдиторія, що з великою увагою і насолодою прослухала прекрасний концерт, не дозволила так скоро зійти з сцени виконавцям. Гриміли безустанні оплески й оркестру приневолено дати один додаток, виконуючи уривок Гріга, а пізніше й другий. Авдиторія не хотіла розставатись з виконавцями. Від Музичного Інституту в Ню Йорку пані Байлова висловила кілька слів подяки й признання та вручила кошик квітів. „Гостинець" наших українців з Канади був чудовий у повному розумінні цього слова. За це належиться признання віддано і талановитому диригентові проф. Іванові Коваліву, як також всім членам Струнної Оркестри Музичного Інституту ім. М. Лисенка. Якщо так буде можна получити Струнну Оркестру під диригентурою проф. Ів. Коваліва з Балетною Школою Роми Прийми-Богачевської, то це була би справді імпозантний український ансамбль. Ось у такому складі поставили б Пер Гінта.

Микола Галів

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1974 РОКУ

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	139.64	152	24.66	325*	1,558.17
2	194.22	154	1,447.42	327	1,159.41
3	111.02	155	2,022.84	330	491.68
5	806.43	156	515.86	331	240.06
6	252.59	157	268.47	332	153.00
8	1,476.35	158*	2,045.47	333	52.23
9	124.90	161	1,037.75	334	323.40
10	84.33	164	277.00	336	646.18
11	204.82	165*	1,074.97	337	859.37
12	35.54	167	150.20	338	163.69
13	929.72	168	321.41	339*	248.32
14	1,217.54	169	232.61	341*	669.47
15*	1,233.70	170	623.15	343	161.60
16	457.57	171*	2,803.95	344	376.45
17	216.49	172*	351.37	345	613.80
19	211.96	173	936.87	346*	3,152.23
20	1,557.09	174*	2,289.17	347	654.97
22	450.45	175	834.86	348	308.03
23	333.56	176*	128.82	349	823.69
24	117.32	177	362.11	350	1,129.40
25	1,756.83	178	109.87	351	13.63
27	725.42	179	116.98	352	405.57
28	212.12	180	375.17	353*	930.46
29	144.17	182*	862.91	354	169.80
30	94.48	183	795.81	355	511.43
31	91.01	184	504.67	356	616.75
32	558.72	185	26.08	357	57.90
33	457.92	190	22.75	360	472.51
34	244.38	191	1,395.21	361*	1,900.16
35	693.93	192	761.05	362*	302.18
36	212.82	193	12.48	363	95.83
37	487.01	194	1,454.06	364	1,085.94
38	465.76	195	9.97	367*	1,641.02
39	2,531.43	196	18.80	368	197.22
40*	52.55	197	16.75	369	122.78
41	76.94	200	622.84	370	216.37
42	2,221.24	201	29.71	371	1,208.63
43	133.38	202	15.47	372	1,289.19
44*	66.04	203*	57.02	373*	28.15
45	356.82	204	2,239.85	374	1,540.68
46	243.60	206	766.87	375	1,384.75
47	978.77	207	302.55	376*	15.19
48	612.09	209	122.96	378	45.70
49	452.40	210	134.13	379	3,063.31
50	113.89	211	354.18	382	207.66
51*	373.66	213	152.07	383	609.30
52	265.42	214	386.04	385	1,654.80
53	590.04	215	30.09	386	446.16
54	285.63	216*	2,447.02	387*	725.22
55	466.19	217	1,714.29	388	311.60
56	259.68	218	356.12	390*	70.34
57	512.35	219*	1,062.71	391	308.41
58	302.41	220	968.07	394	89.37
59	880.09	221*	2,443.91	395*	148.18
60	42.82	223	323.13	397*	2,925.44
62	41.25	224	174.90	399*	1,205.53
63	1,222.00	225*	10.49	402*	2,681.81
64	29.11	226*	348.89	404	161.30
65	106.54	228	5.60	406	453.89
66	47.34	230	1,172.81	407*	1,285.73
67	245.27	231*	421.67	408*	1,181.78
68	129.08	233	409.64	409	259.43
69	236.46	234	577.02	412	81.83
70	240.49	235	723.27	413	174.99
72	25.85	236	316.43	414	1,622.68
73	45.04	237	287.52	416	146.85
74	41.22	238*	1,780.45	418	711.27
76	466.08	239	274.74	421*	279.82
77	12.96	240	2,501.39	422	700.60
78	537.99	241	121.79	424	243.76
81	196.24	242	539.64	427*	1,188.83
82	769.92	243	313.12	429	37.58
83	1,336.60	244	5.28	430	795.86
84	212.64	245	852.73	432	4,959.37
86	157.39	248	63.46	433	190.67
87	46.84	251*	161.43	434	443.79
88	1,306.36	253	242.55	435	47.87
90	490.24	254	801.66	436*	293.48
91	146.69	257*	1,111.51	437	1,034.31
92	86.54	258	29.54	438	108.34
93	450.53	259	483.92	439*	925.91
94	1,984.60	260*	98.06	440*	3,270.13
95	8.92	261	514.97	441	510.51
96*	1,581.90	263	16.29	442*	82.01
97	63.05	264	25.43	443	129.44
98	42.61	265	61.47	444*	638.93
99	124.37	266	1,357.35	445	771.78
100	68.66	267*	586.69	448	574.60
101	448.52	268	360.53	450	340.90
102	1,099.62	270	538.58	451	139.55
103	205.01	271 *	445.33	452	546.86
104	354.20	272	100.17	453	42.88
105	273.98	274*	275.00	454*	942.38
106*	1,903.60	275	71.55	455	447.37
107	81.63	276	493.57	456	178.25
108	40.97	277	1,242.32	457	741.01
109	220.63	278	170.93	458	1,376.45
110	135.05	279	42.16	459*	81.23
111	9.91	280	155.40	462	172.00
112	181.69	281	547.65	464	688.06
113	505.27	282	76.73	465	483.18
114	1,838.70	284	219.39	466	505.10
115*	324.75	285	359.24	467	42.77
116	691.29	286	182.96	469	494.77
118*	138.57	287*	1,415.63	470*	108.15
119	117.57	288	93.99	471	929.01
120	629.19	289	478.50	472	371.65
121*	1,184.41	290	197.17	473	927.62
122	102.22	291	352.78	474	37.30
123	477.99	292	2,571.44	475	222.15
124	107.84	293*	343.05	476	109.95
125	413.87	294	16.12	477	24.08
126	57.19	295	716.22	478	112.96
127	1,415.24	296	318.82	479	55.27
128	440.06	297	2.00	480*	243.35
130	374.98	299	68.82	481	459.31
131*	1,378.36	301	422.80	484	999.73
132*	172.94	303	248.16	485*	224.92
133	735.73	304	390.61	486	564.79
134	74.91	305	710.30	487	223.99
135	4.30	306	109.10	488	138.34
137	747.05	307	369.73	489*	199.31
138	56.51	308	236.84	490	143.61
139*	679.66	309	38.28	493*	175.02
140	150.04	312	67.75	495	321.26
141*	29.86	313	21.98	496	105.94
142*	778.46	316	1,650.07	497*	910.99
143	165.17	317*	275.79	498	130.46
144	235.35	318	76.62	499	42.61
145	88.08	319	130.47	500	161.69
146	864.86	320	588.54	501	15.56
147	1,993.01	321	479.09	503	194.72
148	51.79	322	47.27	504*	340.68
149	136.59	323*	1,134.89	506	107.66
150	296.97	324	112.85		
151	266.42				

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового забезпечення .... $ 219,033.79

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
6	55.00	171	31.20	347	16.65
10	14.65	172*	12.10	348	9.20
16	57.75	173	45.55	349	38.15
17	5.90	174*	150.05	350	3.20
19	24.80	175	9.20	353*	35.60
25	46.30	180	9.20	355	11.00
27	36.90	182	29.35	360	17.70
37	4.65	183	39.80	361*	32.40
42	24.40	184	1.10	364	.15
43	6.30	191	4.00	367*	83.75
44*	3.05	194	6.55	371	75.35
45	5.65	200	9.20	372	42.20
47	73.10	204	63.05	383	9.20
48	15.80	206	4.15	385	79.55
50	2.45	214	39.90	387*	41.60
51*	20.20	218	29.00	394	26.10
53	12.20	219*	23.70	395*	20.20
55	8.55	220	1.70	399*	24.80
59	5.30	221*	142.50	402*	234.20
66	9.60	230	13.55	404	21.40
68	2.95	231*	5.65	407*	99.65
76	87.80	233	30.90	408*	88.60
78	29.00	234	1.25	411	12.60
81	1.10	238	4.80	416	24.80
82	12.40	239	1.10	418	55.30
83	51.15	240	102.50	421*	22.00
88	9.70	245	3.05	424	16.10
90	14.35	254	1.10	427*	7.65
93	.85	257*	10.80	430	41.85
94	117.35	259	1.50	432	35.10
96*	12.40	266	29.70	434	9.20
102	3.30	268	14.00	437	45.20
103	4.05	270	16.45	439*	32.40
105	25.00	271*	5.00	440*	103.70
106*	17.00	277	52.10	443	10.95
107	11.00	278	6.20	444*	80.35
110	2.45	280	9.20	445	59.90
114	1.50	282	.85	448	55.60
115*	20.40	287*	27.15	452	9.20
116	14.90	292	25.45	454*	11.10
120	4.05	293*	51.20	455	9.20
121	4.65	295	61.65	456	5.00
123	23.15	297	14.00	458	40.80
124	1.70	301	6.30	459*	2.45
125	22.00	303	4.80	465	3.45
131*	26.95	305	9.20	469	11.00
133	21.55	307	39.00	471	14.10
138	1.35	309	5.25	472	5.70
139*	3.30	316	3.95	473	14.00
142*	8.80	317*	6.40	475	46.60
144	2.90	320	14.15	478	17.00
146	80.35	325*	24.40	480*	12.20
147	24.20	327	81.90	481	9.20
154	50.00	333	18.40	484	9.20
155	30.05	334	1.35	486	5.05
156	5.70	336	27.15	489*	4.80
157	1.90	337	16.10	493*	36.30
158*	115.65	341*	2.45	497*	24.80
161	1.70	343	9.20	498	1.10
164	1.10	344	2.25	500	16.50
168	1.00	345	19.70	503	16.20
170	3.55	346*	62.00	506	22.00

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового забезпечення .... $ 4,771.50

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1974 РОКУ

13	Ковальчек Степан	$500.00	234	Грицяк Марія	2,000.00
14	Якубовська Катерина	1,000.00	235	МкКоський Петро	713.00
35	Шелева Іван	1,000.00	239	Ладус Катерина	1,000.00
52	Сивецька Стела І.	500.00	243	Шпорлюк Степан	1,000.00
65	Федош Теодор	1,000.00	256	Недочитко Фред	1,000.00
76	Ференс Іван	1,000.00	257	Веюркський Михайло	500.00
77	Головід Іван	1,000.00	281	Стахів Йосип	1,000.00
88	Баран Анна	1,000.00	292	Романів Марія	1,000.00
88	Медвідь Ольга	1,000.00	313	Ціхон Володимир	1,000.00
105	Юрків Іван	1,000.00	316	Макусій Миколай	500.00
106	Тиж Олекса	500.00	316	Бардіш Катерина	500.00
107	Мадзій Володимир	500.00	316	Лялюк Анна	1,000.00
107	Мадзій Володимир	500.00	331	Кубік Марія	500.00
107	Маркевич Михайло	500.00	336	Думич Гелена	500.00
107	Маркевич Михайло	1,000.00	342	Олосіїв Катерина	1,000.00
109	Мачузак Петро	1,000.00	346	Маціна Омелян	1,000.00
112	Андрек Марія	1,000.00	352	Мінчак Евстахій	500.00
123	Соліян Микола	1,000.00	352	Мінчак Евстахій	500.00
127	Крушельницька Текля	1,000.00	361	Любович Юрій	1,000.00
133	Гладун Теодора	1,000.00	361	Любович Юрій	500.00
144	Савкуліх Ева	750.00	362	Кревин Текля	300.00
147	Лаґоцька Марія	1,000.00	367	Лялюк Анна	500.00
155	Лещек Володимир	1,000.00	367	Рудий Терефон	1,000.00
156	Підгорецька Текля	500.00	376	Ґвязда Миколай	250.00
191	Юдка Стефан	1,000.00	378	Кузан Іван	500.00
191	Кіднацька Катерина	1,000.00	379	Мотало Петро	500.00
194	Вортник Анна	500.00	434	о. Сірий Микола	500.00
194	Вінтоняк Іван	500.00	434	о. Сірий Микола	1,500.00
194	Ямрозик Іван	500.00	434	о. Сірий Микола	1,000.00
195	Мовчан Франк	1,000.00	450	Худакевич Ольга	250.00
206	Червінський Натан	1,000.00	468	Бандура Володимир П.	1,000.00
217	Макусій Миколай	1,000.00	469	Віґар Анна	300.00
218	Падучак Іван	500.00	469	Глудіш Михайло	1,000.00
218	Падучак Іван	500.00	473	Василишин Евстахій	1,000.00
228	Кадінґо Марія	1,000.00	489	Циганюк Гелена	500.00
230	Лодин Петро	1,000.00			

Разом: $ 56,563.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1974 РОКУ

2	Стухляк Анна	30.00	209	Вихованек Марія	30.00
11	Липка Михайло	30.00	213	Ощуст Йосиф	30.00
13	Слободян Филип	30.00	217	Данилишин Гарасим	30.00
13	Спяк Стефан	50.00	217	Кузь Михайло	30.00
20	Дибель Тетяна	30.00	256	Махно Павлина	30.00
29	Грен Сильвестер	30.00	261	Ґульда Прокіп	30.00
29	Месько Естер	30.00	266	Камінський Іван	30.00
36	Філяс Марія	30.00	286	Барна Іван	30.00
56	Куцло Марія	30.00	289	Чорнописний Теодор	30.00
56	Стефані Карло	30.00	295	Славіч Анастазія	30.00
56	Пилипчук Павло	30.00	240	Шипулька Катерина	30.00
56	Кордек Катерина	30.00	295	Венґер Ева	30.00
67	Нищот Марія	30.00	295	Костюк Никола	30.00
70	Кірчов Ева	30.00	348	Платенак Анастазія	30.00
70	Слюка Стефан	30.00	361	Ґной Роман	30.00
76	Рожик Андрій	30.00	361	Ґной Параска	30.00
105	Либас Никола	30.00	361	Фурек Іван	50.00
105	Филистин Петро	30.00	361	Вольф Марія	30.00
106	Ґут Емілія	30.00	361	Галичин Іван	30.00
113	Батіс Пелагія	30.00	361	Лапій Галина	30.00
113	Мадатіс Ева	30.00	361	Сенків Стефанія	30.00
126	Шотик Константина	30.00	364	Бобечко Ольга	30.00
127	Новосядла Ксеня	30.00	364	Бджіл Іван	30.00
127	Кусий Василь	30.00	364	Сірацький Петро	30.00
127	Навосядла Барбара	30.00	367	Костинюк Ірина	30.00
127	Давидко Юрій	30.00	371	Кононів Юрій	30.00
133	Пригода Александра	30.00	375	Мінчак Осипа	30.00
153	Низ Ольга	30.00	379	Каламай Володимир	30.00
153	Гарченко Розалія	30.00	414	Рондяк Франя	30.00
155	Савка Михайло	30.00	414	Сорока Ярослав	30.00
155	Рилик Ева	30.00	430	Іваськів Текля	30.00
155	Яричевська Ксеня	30.00	484	Целюх Стефан	30.00
158	Лисенко Оксана	30.00	432	Савіцка Марія	30.00
163	Соболь Стефанія	30.00	432	Шлапак Стефан	30.00
194	Стойко Петро	30.00	432	Ґрей Тетяна	30.00
200	Сташків Марія	30.00			
204	Костек Анна	30.00			

Разом: $ 2,200.00

ПРИБУТКИ ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1974 Р.:

Членські вкладки	$	223,805.29
Відсотки від:		
Бондів		127,882.07
Гіпотечних позичок		23,655.02
Членських позичок		1,340.96
Разом:	$	152,878.05
Чинш від реальностей:		
Джерзі Сіті, Н. Дж.	$	1,000.00
Бронкс, Н. И.		2,050.35
Разом:	$	3,050.35
Прибутки реальности в Керґонксон, Н.И.	$	66,706.69
Прибутки друкарні й книгарні		39,921.60
Звороти:		
Премії за шпитальне забезпечення	$	1,089.74
Канад. податків і пенсійних оплат працівників		122.72
Федер., стейтових податків і соціяльного забезпечення працівників		4,854.50
Податків від заморґедж. реальностей		5,269.26
Дивіденди		396.80
Разом	$	11,733.02
Різні прибутки:		
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	$	988.76
З продажі англомовної Енциклопедії Українознавства		722.75
Разом:	$	1,711.51
Інвестиції:		
Сплачено гіпотечних позичок	$	48,287.54
Сплачено членських позичок		5,553.81
Дозрілі бонди		60,069.61
Разом:	$	113,910.96
РАЗОМ прибутки за вересень 1974 року:	$	613,717.47

Відзначення 15-ліття смерти сл. п. С. Бандери в Гартфорді

Заходами Організації Визвольного Фронту в Гартфорді, відзначено в неділю 13-го жовтня ц.р. 15-ліття смерти сл. п. Степана Бандери.

О годині 8-ій ранку в українській католицькій церкві, о. декан Баландюк відправив Службу Божу і Панахиду за душу сл. п. Ст. Бандери.

О год. 4-ій по полудні в Українськім Народнім Домі відбулись Святочні Сходини для вшанування пам'яти цього великого Провідника-Героя.

Вступне слово виголосив голова місцевого відділу ООЧСУ Петро Шагай. Відтак мгр Оксана Химчак виступила з доповіддю присвяченою ідеям і цілям, за які боровся і згинув Степан Бандера. Доповідачка сказала: „Ідеї Бандери, які він за життя переводив в дію і їх залишив для нас також у своїх писаннях, є правдивим дороговказом, куди нам іти, щоб здобути волю нашому народові".

Відспіванням „Не пора", закінчено сходини.

Т. Барабаш

ВИДАТКИ ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1974 Р.:

Виплати членам:		
Зворот членських вкладок	$	917.06
Премії за реасекурацію		1,287.49
Посмертні запомоги		56,563.00
Грошеві звороти		22,002.37
За дозрілі вивінувальні грамоти		83,201.53
Вкладки за дітей, родичі яких померли		270.68
Допомоги з Фонду Братського		2,200.00
Виплати з Сирітського Фонду		2,476.33
Разом:	$	168,918.46
Виплати на реальностях:		
Джерзі Сіті, Н. Дж.	$	351.91
Бронкс, Н. И.		531.23
Разом:	$	883.14
Видатки:		
На реальностях в Керґонксон, Н.И.	$	66,954.13
Друкарні й книгарні		39,228.65
Організаційні видатки.		
Оголошення		3,877.68
Лікарські бадання нових членів		263.30
Винагорода обласних організаторів		1,391.66
Кошти подорожей обл. організаторів		1,160.15
Винагорода Відділових орг.		18,682.81
Кошти Відділових приборів		920.23
Разом:	$	26,295.83
Платня, забезпечення й податки:		
Пенсійна оплата працівників	$	433.34
Платня головних урядовців		6,333.34
Меблі і машини		270.00
Канад. податки і пенсійна оплата працівників		153.97
Платня працівників		15,011.99
Вкладки до Братських Конґресів		15.00
Кошти контролі		3,277.98
Відсотки від закуплених бондів		673.97
Федер. і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників		6,553.21
Канад. корпораційні податки		3,479.00
Разом:	$	36,201.80
„Свобода" за орган	$	20,600.00
Загальні адміністративні видатки:		
Книжки й друки	$	2.00
Загальне канцелярійне устаткування		5,537.57
Друки і прибори		6,021.75
Поштова оплата		901.86
Обслуга машин IBM		254.02
Телефон		869.58
Загальні кошти подорожей		2,150.40
Разом:	$	15,737.18
Різні видатки:		
Спортова акція	$	266.17
Податки від заморґедж. реальностей		36.96
Конвенційні кошти		783.57
Стипендії		750.00
Страта на дозрілих бондах		69.61
Пожертви		631.98
Разом:	$	2,538.29
Інвестиції		
Збільшено позичку для УНКдВМ	$	160,000.00
Видано позичок на грамоти		8,185.96
Збільшено вартість реальности		556.77
Закуплено бонди		73,500.00
Закуплено друк. і електр. машини		5,978.41
Разом:	$	248,221.14
РАЗОМ видатки за вересень 1974 року:	$	625,578.62

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем серпня 1974 року:	$	379,544.83
Прибутки за вересень 1974 року:		613,717.47
Разом:	$	993,262.30
Видатки за вересень 1974 року:	$	625,578.62
Готівка з кінцем вересня 1974 року:	$	367,683.68

Балянс

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$ 367,683.68	Фонди:	
Бонди	25,029,063.98		
Уділи	511,982.09	Забезпеченеві	$ 38,521,806.22
Гіпотечні позички	5,000,409.13		
Позички на грамоти	524,719.05	Братські	167,598.97
Реальності	695,381.19		
Друкарські і електр. машини	95,806.62	Сирітський	166,741.59
		Захисту	216,404.53
Позичка для УНКдВМ	6,887,270.70	Наглої потреби	39,765.13
Разом:	$ 39,112,316.44	Разом:	$ 39,112,316.44

УЛЯНА ДЯЧУК
головний касир

З танкового нотатника

Пройшло багато років від часу, коли ми розпрощалися з танком, думаючи ніколи до нього не вертатися, хіба лиш у ролі звичайного глядача. Проте той, хто мав привілей брати безпосередню хоча й невелику участь у цій ділянці мистецтва, може бути звичайним глядачем? Адже звичайний глядач бачить на сцені „казку" — закінчений мистецький твір — а ми бачимо усі безконечні години роботи та тверду дисципліну, результатом яких є танковий твір та знаємо, яку данину кожний танцюрист — співтворець „казки" мусить заплатити за право бути її учасником.

Беремо в руки число „Денс Магазін", перший примірник після багатьох років перерви, і потопаємо в його сторінках. Деякі імена знайомі, багато нових, великі оголошення балетних шкіл клясичного та модерного танку. В оголошенні школи Американського Балетного Театру, находимо у списку педагогів дуже знайоме всім нам прізвище: Валентина Переяславець. У Ню Йорку, де не лише сконцентровані найкращі мистецькі сили країни, але де також гостюють передові мистці з цілого світу, наш майстер займає почесне місце; до пані Переяславець зголошуються численні першоякісні професіональні сили, щоб під її керівництвом виполірувати й удосконалити балетну техніку.

Осінь приносить оголошення балетних шкіл і в нашій пресі. Так, в „українському Ню Йорку" маємо школу Роми Прийми-Богачевської (з філіями у Йонкерсу та Нюарку). Школа ця існує уже декілька років, відколи пані Рома поширила свою мистець. діяльність і до усім нам знаних успіхів танцюристки - хореографа сольових творів приєднала відповідальну ролю педагога і хореографа групових балетів. Протягом цих років ми були свідками її постанов: „Попелюшки", „Квіту папороті" та „Пергінта", а також танців для опери „Анна Ярославна" А Рудницького; а з учениць пані Роми одна вже стала членом професіональної балетної компанії.

На відвідинах студії пані Роми ми присутні на лекції наймолодших учениць. З великою увагою до кожної маленької кандидатки на танцюристку вчителька показує руки, кроки, невеликі комбінації пристосовані до віку учениць і докладно виясніює, як їх треба виконувати. Спокійно і з гумором поправляє помилки і з терпеливістю повторює вправи, бож абсолютна точність виконання це база балетної техніки. В старшій групі бачимо результати цієї докладности й дисципліни — там уже самозрозуміло, де і як рука має бути при виконанні даного кроку, комбінації складніші, а лінія виконання читкіша. Ця група дівчаток 11 - 12 років ходить до студії уже 3-4 роки. Між ними такі, що з них можуть вийти професіональні сили — ціль студії пані Роми — та залежати це буде не лише від учительки. Вік коло 12 років це той час, коли треба починати інтенсивно і систематично вправляти н. Для початкуючих вистачає дві лекції на тиждень, а пізніше побажано більше, професіональні танцюристи мусять вправляти щодня.

Наша зустріч з танком не була б повністю завершена, якщо б ми не поцікавилися літературою присвяченою танкові. Для танцюриста, а також і для поінформованого глядача, питання цієї літератури конечне. В нашій мові вона невелика, та велику прогалину в цій ділянці заповнив твір Марії Пастернакової: „Українська жінка у хореографії". Цей твір знайомить нас не тільки з нашими мистцями танку, але також накреслює панораму танкової діяльности у цілому світі, а численні статті пані Пастернакової на теми танку у нашій пресі доповнюють цей образ. Цій темі присвячені книжки, написані англійською мовою, і на відвідинах однієї з філій міської бібліотеки зустрічаємо багато „старих знайомих", а між новішими виданнями притягає нашу увагу невеличка книжечка під назвою: „Молодому танцюристові", Аґґес де Міл. Прочитавши її ми можемо жалкувати, що вона не була написана тоді, коли ми були учнями у балетній школі, та радимо прочитати не тільки молодим танцюристам, але також їхнім батькам. На сторінках цієї книжечки сконцентровані конечні інформації, практичні поради та багатолітній досвід визначного майстра танкового мистецтва.

О. Вікул.

Головний Уряд УНСоюзу:

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник
JOSEPH LESAWYER
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Заступник головного предсідника
JOHN O. FLIS
98 Second Avenue
New York, N. Y. 10003

Головний директор для Канади
Senator PAUL YUZYK
1839 Camborne Cresc.
Ottawa K1H 7B8, Ont.
Canada

Заступниця головного предсідника
MARY DUSHNYCK
2104 Caton Avenue
Brooklyn, N.Y. 11226

Головний секретар
WALTER SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Головний касир
ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Головний організатор
STEFAN HAWRYSZ
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg 4, Man., Canada

IWAN WYNNYK
81 St. Mark's Place
New York, N.Y. 10003

BOHDAN HNATIUK
535 Prescott Road
Merion Station, Pa. 19066

IWAN WASZCZUK
2846 Geneva
Dearborn, Mich. 48124

IWAN SKALCHUK
831 N. 21st Street
Philadelphia, Pa. 19130

ГОЛОВНІ РАДНІ:

BOHDAN FUTEY
4418 Forest Hills Blvd.
Parma, Ohio, 44134

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

MYRON KUROPAS
1056 Old Hill Dr.
Palatine, Ill. 60067

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

WASYL DIDIUK
142 A Grenadier Road
Toronto 3, Ont., Canada

ANATOLY DOROSHENKO
315 Highland Drive
Grafton, Wisconsin 53024

ANNA CHOPEK
117 Greenfield Road
Mattapan, Mass. 02126

MYROSLAW KALBA
3779 Quitman Street
Denver, Colo. 80212

TEKLA MOROZ
345 39th Avenue
Lachine, Quebec, Canada

EUGENE REPETA
19941 Binder
Detroit, Mich. 48234

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Avenue
Chicago, Ill. 60651

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

JOHN ODEZYNSKY
5909 N. Camac Street
Philadelphia, Pa. 19141

Головний редактор „Свободи"
ANTHONY DRAGAN
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1974 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ВЕРЕСНІ 1974 Р.

Ч. В.	Організатор	Придбано у вересні	Сума забезпечення		Разом у 1974 р.
	Округа АЛЕНТАВН				
47	Анна Гарас	1	$ 3,000		60
147	І. Гуцайлюк	1	1,000		
	Разом:	2	$ 4,000		
	Округа БАЛТИМОР				
34	Л. Влонарович	3	$ 7,000		5
	Округа БОСТОН				
307	Д. Галонзка	2	$ 6,000		9
	Округа БОФФАЛО				
360	І. Гаврилюк	2	$ 4,000		19
	Округа ЧИКАГО				
17	Я. Вилень	1	$ 1,000		1
22	Олена Олек	1	5,000	1 АДД	30
35	В. Вовчик	1	1,000		3
103	Катерина Гарріс	1	1,000		1
114	М. Ткачук	1	1,000		6
125	Гльорія Пащин	2	6,000	1 АДД	5
176	М. Остап	1	1,000		2
221	Т. Шпікула	1	5,000	1 АДД	37
452	Марія Сцібайло	2	3,000		18
	Разом:	11	$ 24,000	3 АДД	
	Округа КЛІВЛЕНД				
115	П. Вабич	1	$ 1,000		4
233	В. Дейчаківський	4	26,000	1 АДД	21
240	М. Кігічак	2	6,000		47
251	Ю. Оришкевич	1	1,000		2
295	С. Мотрович	3	12,000		6
	Разом:	11	$ 46,000	1 АДД	
	Округа ДЕТРОЙТ				
94	Р. Татарський	2	$ 15,000	1 АДД	50
175	Я. Вазюк	1	1,000		2
292	П. Федик	3	9,000	1 АДД	20
	Разом:	6	$ 25,000	2 АДД	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	7	$ 15,000	2 АДД	43
70	М. Шеремета	3	5,000		11
170	Галина Гаврилюк	2	2,000		21
171	Стела Расн	2	2,000		20
	Разом:	14	$ 24,000	2 АДД	
	Округа МІННЕАПОЛІС				
345	М. Каркоць	4	$ 55,000		18
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	1	$ 1,000		30
465	Текля Мороз	1	1,000		21
473	Віра Ваніт	1	5,000	1 АДД	31
	Разом:	3	$ 7,000	1 АДД	
	Округа НЮАРК				
14	Ольга Осередчук	1	$ 1,000		
	М. Отрок	2	4,000		12
37	Ольга Осередчук	8	8,000		
	Анна Гнатюк	5	5,000		34
43	В. Оріховський	3	1,500		3
76	М. Демчук	1	1,000		10
133	Я. Леськів	2	3,000		22
142	М. Маркович	1	1,500		4
214	О. Твардовський	4	4,000		5
371	Ю. Варанюк	1	5,000		6
	Разом:	28	$ 33,500		
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
254	В. Романишин	3	$ 10,000		18
277	С. Кравець	6	6,000		17
	Разом:	9	$ 16,000		
	Округа НЮ ЙОРК				
8	В. Мандзій	1	$ 1,000		11
19	Р. Голіят	2	2,000		8
88	М. Юзенів	1	5,000	1 АДД	12
184	Б. Ластовецький	1	500		2
204	В. Палідвор	2	2,000		29
210	І. Франко	1	3,000		2
325	В. Оріховський	3	12,000		16
327	А. Копистянський	2	2,000		28
361	І. Пригода	4	7,500	1 АДД	9
	Разом:	17	$ 35,000	2 АДД	
	Округа НІЯГАРА (Канада)				
416	В. Дідюк	1	$ 5,000		
	Катерина Онуфрик	2	2,000		22
427	П. Дяків	1	1,000		12
458	Д. Пищ	2	10,000		56
	Разом:	6	$ 18,000		
	Округа ПАССЕЙК				
42	П. Головачук	7	$ 9,000		30
134	Лідія Козак	2	2,000		6
	Разом:	9	$ 11,000		
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
155	М. Фединишин	3	$ 7,000	1 АДД	24
168	І. Бабин	2	4,000		2
344	Олександра Яворська	6	6,000		
	В. Оріховський	3	3,000		16
353	В. Оріховський	2	1,500		16
372	О. Ярема	2	10,000	1 АДД	16
	Разом:	18	$ 31,500	2 АДД	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
45	Ольга Осередчук	1	$ 1,000		13
83	А. Кушнір	1	1,000		20
116	С. Шилькевич	2	2,000		10
153	В. Артимишин	2	2,000		40
163	Я. Козел	1	5,000		6
237	М. Крика	1	5,000		1
248	В. Маскула	1	1,000		4
268	Е. Варилка	1	5,000		4
362	Ф. Петрик	2	2,000		16
424	Л. Івашина	1	1,000		18
430	І. Кнігницький	1	5,000	1 АДД	25
	Разом:	14	$ 30,000	1 АДД	
	Округа ПІТСБУРГ				
63	М. Турко	1	$ 1,000		4
120	В. Рефт	1	1,000		15
	Разом:	2	$ 2,000		
	Округа РОЧЕСТЕР				
66	П. Лещишин	1	$ 1,000		3
316	В. Гаврилак	1	1,000		28
343	Марія Сверида	1	1,000		9
367	В. Попович	1	[illegible]		[illegible]
	П. Дзюба	2	6,000		[illegible]
437	М. Малинівський	1	1,000		11
	Разом:	7	$ 10,500		
	Округа СКРЕНТОН				
406	М. Мартинюк	6	$ 6,000		13
	Округа ШАМОКИН				
2	Єлисавета Сенкович	1	$ 1,000		2
305	М. Гентош	4	8,000	1 АДД	16
420	Марія Врублевська	1	1,000		1
	Разом:	6	$ 10,000	1 АДД	

Ч. В.	Організатор	Придбано у вересні	Сума забезпечення		Разом у 1974 р.
	Округа СИРАКЮЗИ - ЮТИКА				
38	С. Гонза	1	$ 1,000		3
121	В. Кобіто	11	15,000		
	Д. Матвеско	4	4,000		80
484	В. Запаранюк	1	1,000		13
	Разом:	17	$ 21,000		
	Округа ТОРОНТО (Канада)				
407	А. Пітула	1	$ 5,000		21
418	В. Дідюк	5	21,000	2 АДД	19
440	В. Дідюк	1	1,000		10
456	В. Лаврінів	1	1,000		1
464	М. Хомин	1	1,000		9
478	М. Ополько	2	4,000		11
	Разом:	11	$ 33,000	2 АДД	
	Округа ТРОЙ				
13	П. Шевчук	1	$ 1,000		21
266	В. Труфин	1	1,000		20
	Разом:	2	$ 2,000		
	Округа ВІЛКС БЕРІ				
29	Ольга Малицак	1	$ 2,000		2
	Округа ВІННІПЕГ (Захід Канади)				
444	Л. Вовк	1	$ 5,000		16
491	А. Авраменко	1	1,000		1
502	І. Гаврик	1	1,000		19
	Разом:	3	$ 7,000		
	Округа ЯНГСТАВН				
348	М. Макар	1	$ 1,000		1
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА				
355	С. Гасяк	1	$ 1,000		2
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
357	П. Сальчак	1	$ 1,000		4

БУДІВНИЧІ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ 1974 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Ч. Відд.	Здобув членів	П. Ч.	Організатор	Ч. Відд.	Здобув членів
1	В. Кобіто	121	71	53	В. Гавдьо	221	15
2	І. Одежинський	153	69	53	І. Флис	267	15
3	Д. Пищ	458	56	53	М. Захарко	349	15
4	Р. Татарський	94	52	53	Ф. Петрик	362	15
5	І. Петруицьо	78	44	59	О. Зинюк	15	14
6	М. Кігічак	240	44	59	Я. Леськів	133	14
7	Квітка Стецюк	25	37	59	М. Семків	379	14
8	В. Колодій	191	33	59	Катерина Гарбест	382	14
9	Олена Олек	22	30	59	І. Телюк	414	14
10	Анна Гарас	47	30	59	Катерина Онуфрик	416	14
11	В. Палідвор	204	28	59	В. Зацерковний	439	14
12	М. Команчук	5	26	59	П. Сахаревич	460	14
12	І. Гуцайлюк	147	26	67	А. Кушнір	83	13
14	А. Яремко	154	25	67	М. Бобер	235	13
14	І. Чопко	271	25	67	О. Чабан	242	13
16	М. Фединишин	155	24	67	В. Варшона	266	13
16	І. Пригода	200	24	67	О. Ярема	372	13
16	Р. Прицхан	399	24	67	М. Мартинюк	406	13
16	Олександра Дольницька	434	24	67	П. Дяків	427	13
20	Марія Юзик	492	23	74	Марія Юров	219	12
21	Ольга Осередчук	37	22	74	Марія Шпікула	221	12
21	І. Ярняк	113	22	74	В. Цюпа	325	12
21	С. Іваницький	276	22	74	М. Каркоць	345	12
24	П. Шевчук	13	21	74	Дарія Оріховська	353	12
24	А. Івахюк	106	21	74	І. Курман	408	12
24	В. Дейчаківський	233	21	74	В. Запаранюк	484	12
24	М. Депа	356	21	74	М. Шпитко	489	12
24	І. Гаврик	445	21	82	К. Хілченковський	10	11
24	Текля Мороз	465	21	82	М. Отрок	14	11
30	П. Федик	292	20	82	А. Ціздин	55	11
30	П. Фуга	321	20	82	О. Стецура	287	11
32	П. Головачук	42	19	82	В. Лещук	303	11
32	О. Бережницький	127	19	82	Г. Кисіль	336	11
32	А. Саноцький	158	19	82	Олександра Яворська	344	11
32	Галина Гаврилюк	170	19	82	Іванна Мельник	418	11
32	А. Копистянський	327	19	82	М. Малинівський	437	11
37	І. Пиндус	39	18	82	М. Ополько	478	11
37	В. Романишин	254	18	82	К. Чорномаз	490	11
37	В. Гаврилак	316	18	82	І. Паньків	495	11
37	О. Продивус	356	18	94	М. Ольшанський	51	10
37	Марія Сцібайло	452	18	94	К. Сачко	53	10
37	Віра Ваніт	473	18	94	М. Савків	57	10
37	Д. Марцінюк	502	18	94	О. Сидор	90	10
44	В. Сележак	27	17	94	С. Шилькевич	116	10
45	Анна Гнатюк	37	16	94	Л. Боднар	131	10
45	Г. Корб'як	146	16	94	Л. Гардінк	206	10
45	А. Джула	161	16	94	П. Аркотин	261	10
45	Стела Расн	171	16	94	С. Кравець	277	10
45	М. Гентош	305	16	94	Д. Чук	321	10
45	В. Попович	367	16	94	І. Гаврилюк	360	10
45	І. Кнігницький	430	16	94	В. Олійник	387	10
45	Л. Вовк	44	16	94	М. Снігурович	414	10
53	В. Рефт	120	15	107	Дарія Манило	474	10
53	Т. Кубарич	217	15				

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ВЕРЕСНІ 1974 РОКУ

П. Ч.	Округа (осідок)	Кільк. Відд.	Придбано у вересні	чл. членів	Разом у 1974 р. на суму	АДД
	ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
1	Філядельфія	38	14	342	$ 701,000	43
2	Піттсбург	19	2	124	174,000	7
3	Шамокин	20	6	117	227,500	16
4	Алентавн	12	2	78	233,000	19
5	Скрентон	9	6	25	50,000	4
6	Вилкс Бери	9	1	21	34,000	—
	Разом:	107	31	707	$ 1,419,500	89
	ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
	Балтимор	9	3	59	$ 110,000	3
	ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
1	Ню Йорк	34	17	249	$ 515,500	42
2	Сиракюзи-Ютика	13	17	161	235,500	10
3	Рочестер	9	7	91	128,500	9
4	Трой	7	2	88	186,000	9
5	Боффало	10	2	46	100,000	9
	Разом:	78	45	685	$ 1,165,500	79
	ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
1	Нюарк	22	28	156	$ 359,000	18
2	Джерзі Ситі	11	14	120	269,000	26
3	Перт Амбой	12	18	98	338,000	16
4	Пассейк	7	9	46	101,500	5
	Разом:	52	69	420	$ 1,067,500	65
	ОКРУГИ ІЛЛІНОЙ, МИЧИГЕН І ОГАЙО					
1	Чикаго, Ілл.	35	11	243	$ 556,500	48
2	Детройт, Мич.	20	6	158	579,500	37
3	Клівленд, Огайо	20	11	113	412,000	37
4	Янгставн, Огайо	9	1	16	44,000	2
	Разом:	84	29	530	$ 1,592,000	124
	ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
1	Ню Гейвен, Конн.	19	9	110	$ 226,000	16
2	Бостон, Масс.	5	2	29	43,000	2
3	Вунсакет, Р. Ай.	6	—	19	45,000	2
	Разом:	30	11	158	$ 314,000	20
	ОКРУГИ ЗАХІДНИХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
1	Центральна	6	1	39	$ 49,000	1
2	Міннеаполіс, Мінн.	7	4	25	130,000	4
3	Ст. Луїз, Мо.	7	—	6	5,500	—
	Разом:	20	5	70	$ 184,500	5
	Необ'єднані Відділи в ЗСА	20	1	29	$ 78,500	9
	ОКРУГИ КАНАДИ					
1	Торонто, Онт.	25	11	173	$ 569,000	46
2	Монтреаль, Квібек	10	3	133	588,000	49
3	Ніягара, Онт.	9	6	114	456,500	27
4	Захід Канади	19	3	73	219,000	22
	Разом:	63	23	493	$ 1,832,500	144

Нові книжечки — дітям

Торонто. — Цього року тут у місцевому Видавництві „Євшан Зілля" появились дві книжечки для дітей і молодшого шкільного віку.

Перша з них — авторства Олександра Лотоцького Білоусенка „Зайчик Побігайчик", вийшла з циклу видань „Моя книжечка", за порученням Шкільної Ради Виховання. В її зміст входять: передмова Богдана Гошовського, 30 розділів, пояснення — словничок українською та англійською мовами, знімки автора, 31 ілюстрацій мистця Михайла Михалевича. В книжці 63 сторінки друку.

Автор цієї книжечки — український вчений, у 1917 р. — міністер уряду української Держави, професор Українського Вільного Університету, голова Українського Наукового Інституту у Варшаві і посол України в Туреччині. Олександер Лотоцький Білоусенко написав ряд наукових книжок. Для дітей зладив і видав читанку „Вінок" та зібрав і опрацював три книжки казок: „Пригоди Вовка - Неситого", „Зайчик Побігайчик" і „Лисичка Сестричка".

Автором другої книжечки „Підводним шляхом на Синоп" (історичні та інші оповідання) є Петро Шкурат. Видання це складається із передмови Василя Бородача, в якій чотири знімки автора книжки, зі шістьох розділів, 12-ох ілюстрацій Петра Андрусева, В. Залуцького, Ю. Кульницького, П. Холодного та ін. В книжці 47 сторінок друку. Віньєта Михайла Михалевича.

„Підводним шляхом на Синоп" — це збірка гутірок, споминів та оповідань приятеля і виховника української молоді Петра Шкурата. Він їх розказував під час літніх таборувань сумівському та пластовому юнацтву. Деякі з них уже були надруковані в дитячому журналі „Веселка". Покійний Петро Шкурат, уроджен Полтавщини, був завжди українським патріотом соборником і все своє життя присвятив вихованню українського доросту. В Торонті він був активним членом Об'єднання Працівників Дитячої Літератури та деякий час головою Літературно - Мистецького Клюбу. Постійно дописував до української преси, залишив ряд статтей, нарисів, головно на історичні теми та численні спогади. Зокрема брав участь в житті молоді Пласту і СУМ, бо молодь була його життьовою стихією.

ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ 1974 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Число Від.	Місцевість	Кількість членів	П.Ч.	Число Від.	Місцевість	Кількість членів
1	121	Ром, Н. Й.	80	59	216	Філядельфія, Па.	17
2	94	Гамтрамк, Мич.	59	59	277	Гартфорд, Конн.	17
3	458	Гамільтон, Онт.	56	62	161	Ембридж, Конн.	16
4	240	Клівленд, Огайо	47	62	305	Магони Ситі, Па.	16
5	78	Майнерсвил, Па.	44	62	321	Феніксвилл, Па.	16
6	25	Джерзі Ситі, Н.Дж.	43	62	325	Бруклин, Н. Й.	16
7	153	Філядельфія, Па.	40	62	362	Брістоль, Па.	16
8	221	Чикаго, Ілл.	37	62	444	Саскатун, Саск.	16
9	47	Бетлегем, Па.	35	62	460	Лондон, Онт.	16
10	37	Елизабет, Н. Дж.	34	69	120	Аліквіпа, Па.	15
11	191	Трой, Н. Й.	33	69	217	Рочестер, Н. Й.	15
12	356	Омага, Небраска	31	69	267	Вестбури, Н. Й.	15
13	22	Чикаго, Ілл.	30	69	345	Міннеаполіс, Мінн.	15
13	42	Пассейк, Н. Дж.	30	69	349	Менвил, Н. Дж.	15
13	434	Монтреаль, Квіб.	30	74	15	Вашингтон, Д. К.	14
16	204	Ню Йорк, Н. Й.	29	74	245	Трентон, Н. Дж.	14
17	5	Асторія, Н. Й.	26	74	344	Бавнд Брук, Н.Дж.	14
17	113	Дерри, Па.	26	74	372	Плейнфілд, Н. Дж.	14
17	127	Боффало, Н. Й.	26	74	379	Чикаго, Ілл.	14
17	147	Алентавн, Па.	26	74	382	Фраквіл, Па.	14
17	327	Гемпстед, Н. Й.	26	74	408	Торонто, Онт.	14
17	399	Чикаго, Ілл.	26	74	439	Судбури, Онт.	14
23	271	Елмайра, Н. Й.	25	74	454	Ст. Кетринс, Онт.	14
23	430	Філядельфія, Па.	25	83	118	Чикаго, Ілл.	13
25	155	Перт Амбой, Н.Дж.	24	83	235	Россфорд, Огайо	13
26	316	Рочестер, Н. Й.	23	83	239	Філядельфія, Па.	13
26	492	Оттава, Онт.	23	83	242	Фраквілл, Па.	13
28	27	Нюарк, Н. Дж.	22	83	287	Джерзі Ситі, Н. Дж.	13
28	106	Чикаго, Ілл.	22	83	406	Олифант, Па.	13
28	133	Нюарк, Н. Дж.	22	89	14	Нюарк, Н. Дж.	12
28	276	Ембридж, Па.	22	89	45	Філядельфія, Па.	12
28	292	Детройт, Мич.	22	89	53	Піттсбург, Па.	12
28	416	Гамільтон, Онт.	22	89	88	Кергонксон, Н. Й.	12
34	13	Вотерліт, Н. Й.	21	89	219	Нюарк, Н. Дж.	12
34	170	Джерзі Ситі, Н. Дж.	21	89	427	Ст. Кетринс, Онт.	12
34	233	Лорейн, Огайо	21	89	489	Ню Йорк, Н. Й.	12
34	407	Торонто, Онт.	21	96	8	Йонкерс, Н. Й.	11
34	414	Ню Гейвен, Конн.	21	96	10	Філядельфія, Па.	11
34	465	Лашин, Квіб.	21	96	55	Куртіс Бей, Мд.	11
34	473	Монтреаль, Квіб.	21	96	70	Джерзі Ситі, Н. Дж.	11
34	475	Монтреаль, Квіб.	21	96	303	Флінт, Мич.	11
42	83	Філядельфія, Па.	20	96	336	Клівленд, Огайо	11
42	171	Джерзі Ситі, Н. Дж.	20	96	375	Філядельфія, Па.	11
42	266	Амстердам, Н. Й.	20	96	437	Рочестер, Н. Й.	11
45	59	Бріджпорт, Конн.	19	96	442	Торонто, Онт.	11
45	158	Бруклин, Н. Й.	19	96	478	Іст Торонто, Онт.	11
45	200	Озон Парк, Н. Й.	19	105	51	Чикаго, Ілл.	10
45	360	Боффало, Н. Й.	19	105	57	Коговз, Н. Й.	10
45	418	Торонто, Онт.	19	105	76	Нюарк, Н. Дж.	10
45	445	Вінніпег, Маніт.	19	105	90	Централія, Па.	10
45	502	Гаффорд, Саск.	19	105	116	Трентон, Н. Дж.	10
52	39	Сиракюзи, Н. Й.	18	105	131	Чикаго, Ілл.	10
52	146	Детройт, Мич.	18	105	206	Вунсакет, Р. Ай.	10
52	254	Ню Бріттен, Конн.	18	105	238	Бостон, Масс.	10
52	353	Ню Бронсвик, Н. Дж.	18	105	261	Вільямставн, Н. Дж.	10
52	367	Рочестер, Н. Й.	18	105	283	Обирн, Н. Й.	10
52	424	Філядельфія, Па.	18	105	387	Вилимантик, Конн.	10
52	452	Іст Чикаго, Ілл.	18	116	440	Торонто, Онт.	10
59	32	Філядельфія, Па.	17				

СТЕПАН ГАВРИШ,
Головний організатор

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ РОМАНІВ, членкиня УНСоюзу, Відділу ч. 292 Т-ва св. Івана Хрестителя в Детройт, Мич. Померла 31-го серпня 1974 р. на 84 році життя. Пок. нар. в 1890 році в Україні і стала членкинею УНСоюзу в 1924 році. Полишила в смутку 2 доньки — Стефанію і Рузю — 4-ох синів, Івана, Григорія, Василя і Мирослава; 11-ть внуків і одного правнука. Похорон відбувся на цвинтарі Голі Сепульхре в Совтфільд, Міш.

Вічна Їй Пам'ять!
Петро Федик

ІВАН ФЕРЕНС, член УНСоюзу, Відділ. ч. 76 Т-ва св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. Помер в Ірвінгтон, Н. Дж. на 62 р. життя. Покійний нар. 1912 р. в Радехові, зах. Україна і став членом УНСоюзу в 1973 р. Полишив у смутку дружину Стефанію, доньку з мужем і дітьми, сина Романа, шваґра Стефана, Марію — братову з донькою Оксаною; ближчу і дальшу родину в Америці і Україні. Похорон відбувся на цвинтарі Голливуд Семетери в Юніон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Мирослав Демчук

МИКОЛА МАКУСІЙ, член УНСоюзу Відділ. ч. 316 Т-ва Укр. Нар. Дім. в Рочестері. Помер 31 серпня 1974 р. на 55-му р. життя. Пок. нар. 1919 р. в Ценеві пов. Бережани і став членом УНСоюзу в 1967 р. Полишив у смутку сина Івана. Похорон відбувся 9. 5. 74 на цвинтарі Голі Сепульхре в Рочестері.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

КАТЕРИНА СПОГАНЕЦЬ-ОЛАСИН, членка УНСоюзу Відд. 342 Т-ва Запорожська Січ в Картереті, Н. Дж., померла 20 вересня 1974 року. Покійна народилася в 1894 році в Західній Україні. Стала членкою УНСоюзу в лютому 1924 року. Полишила в смутку дочок Анастасію, Анну, Варвару, Павлину з родинами і сина Івана з родиною, внуків і правнуків, сестру Анну Леськів і її родину. Похорон відбувся 24-го вересня 1974 р. на цвинтарі в Лінден, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Свящ. Петро Мелех
Секретар Відділу

ТЕОФАН РУДИЙ, член УНС Відд. 367 Т-ва Запорожська Січ в Рочестер, помер 13 вересня 1974 р. на 84-му році життя. Покійний народився в Потятинці, Рогатин, Зах. Україна. Полишив в смутку одну дочку, 3 синів, п'ять внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Голі Сипалчер в Рочестері, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Попович, секр. Від.

ЮРІЙ ЛІБОВИЧ, член УНС Відд. 361 Т-ва Дністер Ню Йорку, помер 31 серпня 1974. Став членом УНСоюзу в серпні 1936 року. Полишив в смутку дружину Барбару. Похорон відбувся 7 вересня 1974 р. на цвинтарі Кальварія в Ню Йорку.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Кучма, секр.

СТЕФАНІЯ СИВЕЦКА-ТАМПСОН, членка Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 52 УНСоюзу в Голійок, Масс., померла 8 вересня 1974 р. на 21-му році життя, в автомобільному випадку. Народилася Покійна 23 червня 1953 року в Норт Гедлі, Масс. Стала членкою 1953 р. до М. Деп. Полишила у великому смутку родичів батька Волтера і маму Анастазію, мужа Франка, 2 сестри Ірину і Данну та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 11 вересня 1974 р. з катол. церкви при участі родини і членів Відділу на катол. цвинтар св. Станислава в Цікопі, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!
Д. Хрупалик, секр. Відд.

МИХАЙЛО МИКАТИНСКИЙ, член УНС Відд. 367 Т-ва Запорожська Січ в Рочестері, Н. Й., помер 26 липня 1974, на 80-му році життя. Покійний народився в Негівчі, Калуш, Зах. Укр. Став членом УНСоюзу в 1922 році Полишив в смутку жену Анну і брата в Краю, 2 племінників. Похорон відбувся 29 липня на цвинтарі Голі Сипалчер в Рочестері, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Попович, секр. Від.

ЮСТИНА МАЙК, членка УНС Відд. 42 Т-ва ім. Т. Шевченка в Пассейку, помер 19 липня 1974 р. на 75-му році життя. Став членом УНСоюзу в 1937 році Полишив в смутку дочку Євгенію і сина Стефана. Похорон відбувся на цвинтарі Ст. Мері Семетері, в Саддле Брук, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Петро Головачук, секр. Від.

ЕВА ЗАВАДА, членка УНСоюзу Відд. 182 Т-ва Українська Січ в Клифтоні, Н. Дж., померла 3 квітня 1974 р. на 78-му році життя. Покійна народилася в Австро-Мадярщині. Стала членкою УНСоюзу в 1926 році. Полишила в смутку п'ять синів: Стефана, Івана, Грицька, Василя, Петра і одну дочку Еву та сім внуків і два правнуки. Похорон відбувся 6 квітня 1974, на цвинтарі Іст Рі-джелавн Семетері в Кліфтон Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Григорій Клименко, секретар

МИХАЙЛО МАРКЕВИЧ, член УНС Відд. 107 Т-ва св. Івана Хрестителя в Гаммонд Індіана, помер 18 серпня 1974, на 81-му році життя. Покійний народився в с. Вовчанинки, пов. Бучач, Зах. Україна. Став членом УНСоюзу в 1916 році. Полишив в смутку сина Данила з дружиною Рут, кузина Миколу Сеника з родиною. Похорон відбувся 22 серпня 1974 на цвинтарі Елмвуд Семетері в Гаммонд Індіяна.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Ванджула, секретар

КАТЕРИНА БАРДАШЕВСЬКА, членка УНС Відд. 316 Т-ва Укр. Нар. Дім в Рочестері, Н. Й., померла 26 серпня 1974 р. на 77-му році життя. Покійна народилася в Обельниці, п. Рогатин. Стала членкою УНСоюзу в 1943 році Полишила в смутку мужа Іллю. Похорон відбувся 29 серпня 1974 р. на цвинтарі Голі Сепалчер в Рочестер.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

МИХАЙЛО ВЕВУРСЬКИЙ, член УНС Відд. 257 Т-ва Іван Годяк в Лос Анджелес, помер на 64-му році життя. Покійний народився в Канаді. Став членом УНС в 1938 році. Полишив в смутку дружину Марію, сина Фреда, дочку Лорну, двох братів і чотири сестри й три внуки. Похорон відбувся на цвинтарі Арбор Вітал Семетері в Мадера, Кал.

Вічна Йому Пам'ять!
Петро Сальчак, секретар

ІВАН КУХТА, член УНСоюзу Відд. 334 Б-ва св. Василя Великого, помер 24 липня по довгій серцевій недузі Покійний народився 1886 р. в Маковисько, пов. Ярослав, Зах. Україна. До УНС належав повних 50 років з родиною. Полишив в смутку дружину Анастазію, дочок: Анну, Ольгу і Мерилєнд, 4 зяті і 8 внуків. Похорон відбувся 28 липня з церкви св. Йосафата при великій участі людей і членів Відд. на цвинтарі св. Петра і Павла в Парма, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Оля Кикіз-Бик, секр.

ІВАН ВІНТОНЯК, член УНС Відд. 194 Т-ва Свобода в Ню Йорку, помер 9 серпня 1974 на 74-му році життя. Покійний народився в Косові, Україна. Став членом УНСоюзу в березні 1957 року. Полишив в смутку сестру Катерину з Вінтоняків Моканюк і сестрінку. Похорон відбувся 14 серпня 1974 р. на цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
С. Манацький, секретар

СТЕПАН БОГДАН КУЧЕРА, член УНС Відд. 484 Т-ва ім. Т. Шевченка в Ютиці, Н.Й., помер 6 серпня 1974 р. на 19-му році життя. Покійний народився в Ютиці, Н. Й. Став членом УНСоюзу в 1957 році. Полишив в смутку батька Михайла й маму Марію з дому Фалинська, двох братів Мирона і Романа та дві сестри Гльорію і Люїзу, бабцю та вуйків і тіток по роду Фалинських. Похорон відбувся 8 серпня 1974 р. на цвинтар з церкви св. Володимира в Ютика, Н. Й. при Вуд Розд, Вайборо, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Запаранюк, секр. Відд.

ГЕЛЕН ДУМИЧ, членка УНС Відд. 336 Товариства Сокіл в Клівленд, Огайо, померла 15 серпня 1974 на 76-му році життя. Покійна народилася в Новосілка - Бучач, Україна. Стала членкою УНС у вересні 1950 року. Полишила в смутку хворого мужа Івана і дочку Анну Ребіцьку в Бразилії та сестру на Україні. Похорон відбувся 17 серпня 1974 на цвинтарі св. Петра і Павла в Парма Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Григорій Кісіль, секр. Відд.

ЕВСТАХІЙ ВАСИЛИШИН, член УНС Відд. 473 Т-ва ім. Ю. Головінського в Монтреалі (Квебек), помер 29 червня 1974 року на 77-му році життя. Покійний народився в Тернополі, Зах. Україна. Став членом УНСоюзу в 1944 році. Полишив в смутку дружину Анну, сестер: Ольга Басса і Осипа Лучанко, брат і братова — Василь і Олеся, в Україні. Похорон відбувся 5 липня 1974 р. на цвинтарі всіх святих в Вінніпег, Ман.

Вічна Йому Пам'ять!
Віра Банів, секр.

ВАСИЛЬ ПУКІШ, член УНС Відд. 367 Т-ва Запорожська Січ в Рочестері, Н. Й., помер 7 серпня 1974 р. на 83-му році життя. Покійний народився в Мустешці, Калуш, Рогатин. Полишив в смутку дружину Анну, синів Миколу, Павла, дочок Розарію, Анастазію, Катерину, Марію, 3 братів і сестру в Україні, 22 внуків і 4 правнуки. Був основником Т-ва. Похорон відбувся 10 серпня на цвинтарі Голі Сипалчер в Рочестері, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Попович, секретар

Більше уваги для Українського Народного Фонду

Переглядаючи картотеку платників національного датку на Український Народний Фонд метрополії Ню Йорку можна завважити великі прогалини, а саме, відсутність поважного числа українських парохіян, членства різних громадсько-політичних організацій, українських професіоналістів та інших наших добрих людей між постійними жертводавцями єдиного всенародного українського фонду, що є призначений на загально - національні потреби.

В дискусії з громадянами різного прошарку можна не раз вчути конструктивні завваги щодо діяльности УККА та придбання фондів конечних на поліпшення зовнішніх і внутрішніх дій української центральної репрезентації в ЗСА. Наприклад, дошкульно відчувається брак фахово виготовленого бюджету УККА для його різних ділянок таких як зовнішньо-інформаційної діяльности, для потреби українського шкільництва, для опіки над старшими, для підмоги молодечим і студентським організаціям та інших галузей суспільного життя. Можна сподіватись, що українські економісти прийдуть нашій Центральній Репрезентації на зустріч і на чергову її каденцію виготовлять для УККА відповідний кошторис, але дотеперішня широка діяльність (УККА) зобов'язує українське патріотичне громадянство, щоб воно систематично і більш жертвенно себе добровільно оподаткувало.

Кожний український громадянин має право заглянути до діловодства УНФонду та просити бажані йому вияснення. Понад 80% фонду вживається на зовнішньо - інформаційну діяльність УККА, а тільки біля одної п'ятої йде на адміністраційні видатки, на скромне оплачування кількох відданих працівників.

Коли в 1945 р., переживши нацистівсько - большевицьке пекло та, опинившись в Тиролю, Австрія, для підписаного та інших українських студентів було величним відкриттям, як ми в бібліотеці Інсбруцького університету знайшли „The Ukrainian Quarterly", з котрого ми довідались про виступ проф. Лева Добрянського в Сан Францісько під час заснування Об'єднаних Націй, домагаючись відновлення Української Самостійної Суверенної Держави. Англомовний квартальник, що редагується на високому рівні, вже майже 30 років несе українську правду по всьому світі, бо висилають його на адреси державних мужів, бібліотек наукових інституцій та засобів інформації 57 різних держав. До зовнішньо - інформаційної діяльности УККА треба додати такі його акції: 1) Підготова та переведення різних демонстрацій, виступів діячів УККА на форумах американських університетів та військових наукових інституцій, стацій телебачення тощо; 2) Спонукання до виступів в обороні України американських конгресменів та сенаторів на форумі Конгресу ЗСА, як теж передрук „Конгресового Рекорду" з тих виступів для розсилки на різні зацікавлені адреси; 3) Поміщування в американській впливовій пресі звернень до американського народу і до сумління світу в обороні прав людини в Україні домагаючись звільнення Валентина Мороза, Леоніда Плюща, Святослава Караванського та інших українських політичних в'язнів, котру діяльність треба нагло підсилити та поширити.

Щоб краще і успішніше вив'язатись зі своїх обов'язків, УККА разом з Союзом Українок Америки приступає до купна власного дому в Ню Йорку, столиці ОН та центрі американських і інших засобів інформації. Дім треба буде відремонтувати на яку то ціль потрібні поважніші фонди.

Велика українська громада метрополії Ню Йорку під керівництвом Комітету Об'єднаних Українсько - Американських Організацій Ню Йорку, Відділ УККА, в своїй внутрішній і зовнішній ділянках за останні роки, виявила успішну діяльність. Тому український Ню Йорк повинен би і в всенародній збірці на Український Народний Фонд цього року зайняти йому належне місце.

Всі датки на УККА можна потрутити на свому податковому звідомлені (Income Tax Return).

Михайло Шпонтак
Голова Комісії
Українського Народного Фонду при
КОУАО, м. Н. И.

500 ОСІБ ВІТАЛИ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Союз (грамоту прийняв її голова Іван Олексин), УСЦАК (відзначення відібрав її голова Роман Куціль) і СУК „Провидіння" (відзначення передано на руки головного організатора д-ра Ярослава Бернадина). Поміж відзначеними особами був Лев Муляр, колишній основник і 1-ий секретар УСТ „Чорноморська Січ", а теж Володимир Квас — управитель „Союзівки", який прибув в товаристві Міс Союзівки на 1975 р. — Люби Мостової. УСТ „Чорноморська Січ" відзначила пропам'ятними медалями і грамотами три групи своїх членів — активістів. Перша група, в числі понад 20 осіб, одержала медалі за особливі заслуги для Т-ва. Друга група, в числі понад 30 осіб, одержала пропам'ятні грамоти за довголітню працю для Товариства, а третя група, в числі понад 30 осіб — активних змагунів Товариства, які змагаються у різних ланках „Чорноморської Січі", одержали пропам'ятні грамоти. Під час церемоніялу роздачі нагород, оркестра Б. Гірняка, зі сольо Михайла Шкварка грала марш, скомпонований для Товариства д-ром Тарасом Шегедином.

Програму Бенкету закінчено молитвою, яку провів парох української православної церкви св. Вознесіння в Мейплвуді о. Іван Наконечний. Провідною думкою промов і привітів було підкреслення важливої ролі спортових товариств, колись на рідних землях і тепер тут в Америці, вирощуючи кадри молоді в українській духовості. Після Бенкету відбувся баль, грала оркестра Б. Гірняка.

Ювілей журналу „Наше Життя" в Чикаґо

Перша повакаційна імпреза українського Чикаґо, — Ювілейний вечір журналу „Наше Життя", — пройшов з незвичайним успіхом. Вечір цей влаштовано Окружною Радою та Відділами Союзу Українок Америки в Чикаґо з нагоди 30-річчя від часу появи жіночого журналу „Наше Життя". Ця імпреза відбулась у суботу 21-го вересня, в приміщенні авдиторії собору св. Володимира й Ольги при участі понад трьох сотень осіб. Головним промовцем цього Свята була почесна гостя з Філядельфії, голова Головної Управи Союзу Українок Америки, інж. Лідія Бурачинська.

Свято відкрила коротким вступом голова Окружної Ради СУА Чикаґо, Любослава Шандра й привітавши присутніх, попросила до слова п. Л. Бурачинську. Голова СУА говорила про український жіночий рух, якого дев'ятдесятліття припадає цього року. Зокрема накреслила розвиток і осяги СУА, що його п'ятдесятрічний Ювілей відзначуватимемо в наступнім році. За оце півстоліття праця і осяги СУА проявились у пре-різних ділянках громадського життя. А журнал „Наше Життя" був, як висловилась прелеґентка, оцим допоміжним фактором, що за його допомогою здійснювались почини СУА протягом тридцяти років. Дуже цікаво й зворушливо було почути про працю українського організованого жіноцтва від людини, що понад сорок років себе всеціло цій праці присвячує. На рідних землях прелеґентка редаґувала журнал „Наша Хата" й була членом проводу Союзу Українок. А на еміґрації перетривала на пості головної редакторки „Нашого Життя" 24 роки й, як ніхто інший причинилась до постійного зросту та покращання журналу. Попри це була ще й довгі роки членом Головної Управи СУА, як рівнож членом Управи СФУЖО.

Відтак виголошено привіти від ряду організацій, з яких деякі передали грошові датки на фонд „Нашого Життя". Редактор Микола Денисюк вітав журнал „Наше Життя" і його редакцію від недавньо заснованого Українського Книжкового Центру, — світового об'єднання видавців, книгарів та бібліотекарів, — та іменував Л. Бурачинську почесним членом цього Центру як найбільш заслужену редакторську силу в діяспорі.

По закінченні офіційної частини подано вечерю, що її приготовили пані з 36-го Відд. СУА, — найстаршого й відомого зі своєї працьовитости Відділу Чикаґської Округи.

По вечері відбулась мистецька програма під керівництвом мисткині слова Роми Турянської, членки 22-го Відділу СУА. Присутні мали нагоду запізнатись із змістом останнього (літнього) числа „Нашого Життя". Головніші теми цього числа, як наприклад: Жіночий Конґрес у Станиславові, шістдесятліття створення Корпусу Січових Стрільців, річниця кінґірської трагедії, дитяча сторінка, українська вишивка й кераміка, — були зображені на сцені відповідними мистецькими точками. Цілість творила наче своєрідний монтаж, зложений із мистецького слова, деклямацій, танків, вокальних та інструментальних точок. Виконавцями були: діти зі садочка, пластова молодь, бандурист, маестро Олексій Пошиваник, ансамбль „Пісня" 29-го Відділу СУА, та інші.

Ця, наскрізь оригінальна імпреза проходила в невимушеній родинній атмосфері й залишила позитивне враження серед присутніх. Нашому Дорогому Ювілятові — журналові „Наше Життя" бажаємо дальшого постійного росту, а його Шановній Редакційній Колеґії — постійної витривалости та успіхів у дальшій праці.

Оксана Роздольська
прес. референтка
Окружної Ради СУА
в Чикаґо

Мистецька виставка Любослава Гуцалюка в Детройті

Овіяний славою великих успіхів по обох боках океану, Любослав Гуцалюк мав свою самостійну виставку в Детройті 27, 28 і 29-вересня цього року. Виставку урядила ґалерія ЕКО, якою завідує Ліда Колодчин. Маестро Едвард Козак, вітаючи мистця і численну публіку теплими словами, вказав на пройдений шлях, від перших спроб в Берхтесґадені, через Париж і Ню Йорк, аж до цієї пори. Він звернув увагу на те, що Гуцалюк на своїх самостійних виставках, уряджуваних в чужих ґалеріях, завжди підкреслював своє українське походження, про що часто згадується у йому прихильних рецензіях. Як сказав один французький критик: „Гуцалюк це уродженець країни, де як кажуть „навіть радість є дещо сумна". Та все ж, переходячи до огляду самих образів, цього смутку в Гуцалюка нема. Виставлених було коло 30 образів. У більшості це — види міст, його вулиць, чи поодиноких будівель, церков а також краєвиди. Але, щоб не було предметом його образу зі всіх елементів малярства, на перший плян у нього висувається краска. На її виразистість, її відношення до другої, їх гармонію концентрується головна увага мистця. Сюжет стає тільки підложжям для їх розкішної гри. Його дерева в міських сценах, це тільки натяки на їхнє існування, якби легка згадка, що вони там існують. Його палета красок тепла й широка, тим самим і повна контрастів, та все таки немає у нього ефектів, викликаних чергуванням світла й тіни. Це безперечно є рефлексом його світогляду. Він не хоче бачити тіней життя, його образи це — пісні радості, що й кожному хочеться співати. Лише у двох його образах, наших церков, сюжет домінуючий. Це вислів пієтизму мистця до них, який наказує йому опанувати його творчу бурхливість і віддати їх в повному маєстаті й красі. Гуцалюк старається схопити свої сюжети з небуденної перспективи, дивлячись на них, або дещо згори, або долини, що вдаряє глядача своєю свіжістю і змушує його приглянутись образові краще.

Другий його оригінальний засіб це — натяки вертикальних ліній, які біжучи майже паралельно по образі, викликують враження руху чи гомону життя. Надзвичайно характеристичними були його два краєвиди „Озеро" і „Зима". Як в одному вода, квіти і дерева так —і в другому сніг, ліс і хати викликали враження цілковитої суцільности, де один елемент зливається з другим, жаден не домінував, кожен однаково важний. Вони стали висловом філософії мистця, котрий в багатій різнородності природи все ж добачає єдність, як єдиним було праджерело її походження. Радісний факт, що обидва ці образи залишились у Детройті й можна буде їх час до часу знову побачити.

Демонструючи, на другий день, по відкритті, свій спосіб малювання Гуцалюк захопив присутніх певністю своєї техніки, дозволяючи глядачам слідкувати за поступом у розвитку образу, який проходив у дуже скорому темпі. Вибравши за свій сюжет церкву в стилі українського барокко, з її багатою орнаментикою, він зумів сміливими мазками в кількох хвилинах вичарувати її на полотні. І хоча у своїх міркуваннях, виголошених в тому часі, мистець дуже скромно говорив про себе, всі присутні вийшли переконані, що це Богом даний талант великої міри.

Мґр Володимир Баран

Д-р Ігор Криницький — новий професіоналіст в Ню Йорку

Д-р Ігор Криницький

Д-р А Криницький, син мґра Романа і Теодозії Криницьких народився 25-го червня 1948 р. в Діґлінґен, Німеччина. В 1950 р. приїхав з батьками до Америки і всі замешкали в Ню Гейвені, Коннектикат.

У 1966 р. закінчив Нотр Дейм гайскул, де належав до найкращих учнів, при цьому брав активну участь в ряді шкільних оранізацій, як: Нешенел Онор Сосаєті, Спеніш Нешенал Онор Сосаєті, Сайколоджі Клаб, і Ґлі Клаб. Рівночасно учащав до Школи Українознавства ім. Андрея Шептицького в Ню Гейвені і був членом Пласту. У 1970 р. закінчив Фейфірлд університет у Фейвірлді, Конн., де одержав ступінь бакалавра з біології. В цьому ж році вступив на медицину до Нюйоркського Медичного Коледжу. Під час студій був членом Студентського Американського Товариства.

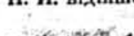
Дня 4-го червня 1974 р. одержав диплом доктора медицини й тепер відбуває практику в Метропольтальному шпиталі при Нюйоркському Медичному коледжі.

Він — член Американської Медичної Асоціяції і Стейтової Медичної Асоціяції в Коннектикат.

Д-р Ігор Криницький щирий українець і постійно бере участь в українському житті, хоча зайнятий підготовою до фахового життя. Не раз під час своїх студій виступав і боронив українську правду серед своїх товаришів. Д-р І. Криницький є членом 414-го Відд. УНС.

І. Т.

Ділимося сумною вісткою з Членами Видавничої Кооперативи „Червона Калина" і Українським Громадянством, що дня 24-го жовтня 1974 р. у Рочестері, Н. И. відійшов у Вічність

бл. п.
о. СТЕПАН ГОРОДЕЦЬКИЙ

її член-основник на Рідних Землях і відновленої в ЗСА.

•

Родині Покійного висловлюємо наші співчуття.

РАДА ДИРЕКТОРІВ
В-ВА „ЧЕРВОНА КАЛИНА"

Ділимося сумною вісткою з Членами Братства УСС і Громадянством, що дня 24-го жовтня 1974 року, в Рочестері, Н. Й., відійшов у Вічність один із останньої сотні УСС

сл. п.
о. СТЕПАН ГОРОДЕЦЬКИЙ

б. учасник Визвольних Змагань в рядах Леґіону УСС — хорунжий і в рядах Української Галицької Армії — четар.

ПОХОРОНИ відбулися дня 28-го жовтня 1974 р.

•

Родині Покійного висловлюємо наші співчуття.

ГОЛОВНА РАДА БРАТСТВА УСС

Замість квітів на могилу
бл. п. інж. ІВАНА ЯМРОЗИКА
складають 25.00 долярів
на фонд Українських Воєнних Інвалідів.

•

Родині Покійного висловлюємо щире співчуття.
Люба і Роман ОСТАПЯК

Замість квітів на могилу
сл. п. ЛІДИ БАРАБОЛЯК
зложили на цілі НТШ в ЗСА:

Лідія КУЧЕРСЬКА, Бруклин, Н. Й. $20.00
панство д-р О. і Е. САНОЦЬКІ, Бруклин, Н.Й. ... 10.00

Разом суму 30.00 долярів.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього у вівторок, 6-го листопада 1973 року відійшов у Вічність мій Найдорожчий МУЖ

бл. п.
Інж. АНТІН АРТИМОВИЧ

Отсим складаю щиру подяку о. Крилошанинові Маріянові Бутринському за відвідини Покійного в лікарні і молитви над Умираючим.

Сердечно дякую о. Іванові Кротцові, ОДВ за відправлення Парастасу, Панахид і св. Літургії, за співчутливі прощальні слова над домовиною Покійного та відпровадження на місце Вічного Спочинку на цвинтар св. о. Миколая.

Щиро дякую хорові „Прометей" при парафії св. Володимира і Ольги в Чикаґо, під управою проф. Романа Андрушка за зворушливий спів під час похоронних відправ.

Моя щира подяка Друзям і Приятелям Покійного, які несли домовину. Я глибоко вдячна представникам установ і організацій за їх теплі слова прощання Покійного та вислови співчуття, а це: інж. Степанові Голяшеві від Міжкомбатантського Комітету, през. Романові Мицикові від Федеральної Кредитівки „Самопоміч", д-рові Олександрові Фаріонові від парафії св. Володимира і Ольги в Чикаґо, проф. Тучапському від Товариства Емеритів, інж. Степанові Куропасеві від Об'єднання Українських Ветеранів, інж. М. Чопівському від Вільного Козацтва, проф. Норбертові Рибакові від УПС-ів і генералові Мандзенкові від Українського Музею в Чикаґо.

Щиро дякую Пластові за віддання останньої пошани почесною стійкою при домовині Покійного та пл. сен. Т. Ліськевичеві за прощальне слово і зложення на груди Покійного пластової лелійки.

Молю Всевишнього, щоб Покійному д-рові Володимирові Помірковi винагородив за послідню прислугу моєму Найдорожчому Мужеві веденням тризни після похоронних відправ.

Щиро дякую Всім, що склали щедрі пожертви на Св. Літургії, добродійні цілі, квіти та вінки.

Щире спасибі Усім, що віддали Покійному останню прислугу своєю участю в похоронних відправах та молилися за Його душу.

Я сердечно дякую усім Рідним, Приятелям та Знайомим, що усно чи письмово зложили мені своє співчуття з приводу смерти мойого Найдорожчого Мужа.

Зокрема дякую моїй ближчій і дальшій Родині за поміч і піддержку в тяжких хвилинах.

Дякую похоронному заведенню Музика і Син за дбайливе і співчутливе переведення похорону.

СТЕФАНІЯ АРТИМОВИЧ — дружина

ПОДЯКА

На українськім православнім цвинтарі в Бавнд Бруку. 12. 10. 1974 р. Отець Е. Новицький відслужив Парастас і посвятив пам'ятник на могилі члена ОУН-ОДВУ

бл. п. МИХАЙЛА ПОПЕЛЯ

Складаємо подяку Отцеві Е. Новицькому, М. Яцуковi, П. Стецині, С. Селенкові, що під час скромного прийняття згадали Покійного Михайла теплим словом. Дякуємо всім, Приятелям і Знайомим з Ню Джерзі, з Ню Йорку і Пенсильвенії, які взяли участь в посвяченні пам'ятника, а під час прийняття на заклик Отця Новицького зложили 144 дол. 50 ц. на пресовий фонд Українського Слова в Парижі. Збірку перевів пан Д. Фурманець.

Нехай милосердний Господь винагородить Усіх своєю ласкою.

Залишені в смутку:

дружина ОЛЯ ПОПІЛЬ
син — НЕСТОР
брат — ІВАН ПОПІЛЬ

В Аллентавні відзначили 15-ту річницю смерти Степана Бандери і всіх героїв революційної боротьби та 50 жінок Кінґіру

Заходами Організації Українського Визвольного Фронту в Аллентавні, Па., відзначено Жалобною Академією 15-ту річницю з дня смерти Провідника ОУН сл. п. Степана Бандери і його великих попередників сл. п. Симона Петлюру, Євгена Коновальця, Тараса Чупринки і 20-ту річницю героїчного чину 500 жінок — героїнь Кінґіру розчавлених гусеницями танків московських вандалів.

Академію попереджено Панахидами за душі впавших борців, що її відправили всі душпастирі обох віросповідань в цілій Лігайвелівській окрузі.

Жалобну Академію розпочато о год. 4-ій пополудні, відспіванням солісткою Кунаш американського гимну, а приявні відспівали український національний гимн під акомпаніямент Ганусі Мельник. Голова 20 Відділу ООЧСУ — М. Іванів відкрив жалобні святкування привітальним словом, з'ясувавши невмирущі ідеї борців Нації, що геройською смертю поляглих на шляху до визволення.

Членкині відділу ПЖ ОЧСУ, вбрані у чорних вишитих сукнях, війшли на залю несучи сплетений з червоних маків вінок, а І. Стасів проказав слово в пам'ять тим 500 жінкам, яких 20 років тому розчавили сірі танки московських вандалів у Кінґірі. На сцені покладено вінок перед символічною могилою, на якій чорною шарфою оповитий був портрет Степана Бандери-символу революційної боротьби нескореної Нації. По складенні вінка пролунала пісня із жіночих уст: „Чуєш брате мій..."

Святочну промову про велетнів нації, в поклоні Героям, виголосив Л. Мигаль, переходячи етапи революційної боротьби тих, які боролись і героїчно падали за найвищі ідеали Нації — Українську Самостійну Державу. Його доповідь стала ще цікавішою, бо вона на зміну перепліталася рецитаціями, що їх виконували: Таня Мигаль, Сяня Кормило і Оля Ґенсьор — сумівки Нюаркського осередку.

Доповідач глибоко проаналізував синтезу революційної боротьби нації і її великих борців за українську правду, подаючи безприкладний почин в історії людства, почин 500 українських Жінок-Героїв.

У вокально-музичній частині свята, мандоліновий ансамбль СУМА з Феніксвіллу, під керівництвом д-ра І. Кунаша виконав ряд стрілецьких і народних пісень, а опісля сексет під кер. п-і Кунаш, проспівав три пісні.

Ганнуся Мельник, акомпаньяторка сексету, під кінець Академії відіграла на фортепіяні ще кілька стрілецьких пісень, власної обробки.

Кінцеве слово й слово подяки — виконавцям й учасникам свята, сказав автор цього допису, який рівночасно сповняв ролю конференсьє під час програми та приготовив декорацію сцени.

Академію закінчено відспіванням „Не пора...".

По закінченні імпрези відбулася перекуска для гостей, що її приготовило ОЖ ОЧСУ.

ЗАГРОЖЕНА ЛАНКА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

будувати нову модерну фабрику моторів в Англії і розпочав будову на континенті. Англійські капітали, не зважаючи на різні перешкоди, тікають за кордон в пошукуванні кращих можливостей. Проклямований Вільсоном „соціяльний контракт" трейд - юніони респектують настільки, наскільки це їм вигідно. Навчені й здеморалізовані успішною акцією проти легально ухваленого Індустріяльного акту консервативного уряду, вони тепер так само дивляться на заходи „свого" лейбористського уряду. Тим більше, що вплив їх на партію є надзвичайно великий. Лейбор партія виросла й до сьогодні побудована власне на трейд юніонах. Вона не має свого низового апарату, вдовольняючись юнійним. Колись це було величезною силою партії, сьогодні, в складних умовах сучасности, це зв'язує її руки й постійно виставляє на надмірний тиск з цього боку. Це з одного боку має той величезний позитивний наслідок, що допомагає зберегти важко здобуті права робітників і підносити їх матеріяльний добробут, але з другого — дуже часто внеможливлює ставити вище власного загальне, національне добро.

Такі невеселі вигляди в економіці. В іншому відношенні стан теж невеселий. Вибори показали, що обидві партії багато в дечому недомагають, що вони не мають узагальнюючої візії цілого життя, його потреб і його глибоких проблем. Сьогодні економіка вимагає особливої уваги. Але економіка — це ще не все. Одночасно з тим виявилося, що соціяльна динаміка, почуття відповідальности, усвідомлення своїх цілей і відвага та рішучість переводити їх у життя в цілій англійській спільноті, з виїмком робітничих кіл, далеко незадовільні. Домінує радше бажання ховати голову в пісок. Таким чином велика суспільна резерва, з якої англійські партії завжди черпали щедрою рукою свої сили, небезпечно змаліла.

Консервативний лідер Гіт після трьох поразок у виборах — кандидат на усунення, а іншого не видно. З другого боку виступи Вільсона показують, що він не може, або боїться охопити проблеми цілого суспільства і його місця в сьогоднішньому мінливому світі.

Не дивно, що англійське суспільство стурбоване до глибини подвійною небезпекою: важким станом, у якому знайшлася країна, та браком широкої концепції і відповідного гурту людей, здібних і готових перевести її в життя.

Пам'яті Михайла Миколаєвича Мухина

7-го вересня ц. р. помер у старечому домі, в німецькому містечку Альтан, М. М. Мухин. М.М. Мухин походить з Києва і був нащадком довгої лінії визначних науковців. Один з його дідів був лікарем Імператриці Лисавети Петровни, син останнього був генералом в 1912 р., залишився в Москві і Наполеон його призначив професором Московського університету. Учнем його був знаменитий Пірогов, а один з його нащадків був віленським губернатором. Це був поворот на батьківщину, бо родина походить з Литви і родоначальник її, Острозький полковник Свержговський, (литвин), був висланий зі своїм полком окупувати, покинуті татарами землі на Слобожанщині. Він там і залишився і його нащадки зрусифікували своє ім'я в Мухиних. Батько М. Мухина був професором старовинної історії в Київській Духовній Академії, був автором численних розвідок по історії Києва і в числі його учнів були Володимир Чехівський і Олександер Кошиць.

В хаті Мухиних панувала українська мова, проте й не занедбували інших, і молодий М. Мухин вже з дому знав латину, грецьку, французьку, англійську, польську і російську мови, а відтак ще опанував чеську, словацьку і італійську. Він учився, як більшість професорських дітей, в аристократичній Першій гімназії і вступив на університет на історико-філологію. Але вибухла війна, його змобілізовано і вислано, як мічмана до далекосхідньої фльоти, яка їздила по Японськім морі, й він там плавав на панцернику цілий рік. Відтак повернувся до студій літератури і наукової критики. Серед київського студентства він вважався ерудитом і до нього зверталися за порадою, як молодь, так і старші, а іноді й професори. Він мав всі дані, щоб зробити блискучу наукову кар'єру, як в науці, так і в літературі, але в кар'єрі він був цілковито не зацікавлений, писав тільки тоді, коли його настирливо просили й проводив найбільше часу по бібліотеках, де постійно поповнював свої знання. За Революції він не пристав до жадної партії, бо був прихильником повної волі вибору світогляду, тому й став рішучим і постійним ворогом комунізму і большевизму. Переконаний вільнодумець, він і за Гетьманщини ухилився від співпраці, яку йому пропонували його аристократи — приятелі і, по упадку нашої державности, він виемігрував до Праги, де скоро дістав репутацію „ходячої" енциклопедії. Але його філософічний світогляд і повна відсутність роблення кар'єри перешкодили йому заняти належне місце в лавах нашої професури. Він був вічним студентом і проводив своє життя в бібліотеках працюючи не тільки для себе, але й для інших, з якими охоче ділився своїми здобутками. Щодо мене, то він мені знайшов і зробив відписи всіх моїх фейлетонів, які я написав під час мого редакторства в „Робітничій Газеті", яке тривало 18 місяців в 1917 - 18 рр. Без нього це все пропало б навіки.

У Празі він був знаний не тільки як ерудит, але й був наче відбиткою портрета Езопа і дуже цінив цю схожість. Як його грецький прототип, він не звертав жадної уваги на зовнішність і не дбав про земні блага. До нього приходила сила листів і друків з усіх кінців світу. Його кореспонденція була надзвичайно багата, бо тільки мені він написав більш як півтисячі листів, кореспондентів він мав безліч і вони завжди прибавлялися. Видавав все, що мав на порто й на папір йому бракувало, а тому значна частина його листів написана на звороті поштових блянків, афіш, або летючок, які роздавали по вулицях. Коли місця, все ж, бракувало, то він перевертав папір і писав поміж друкованим текстом, що, з огляду на його дуже нечітке письмо утруднювало читання. Він любив метафори, наділяв прізвищами, часто вживав гру слів вкладав до тексту багато цитат із чужих мов, які писав завше в оригіналі. В останні роки приятелі подарували йому машинку, якою він дуже втішався, бо міг писати з копіями. Але й на машинці він писав „езопівською мовою" так, що зрозуміти могли його тільки близькі приятелі. Під час перебування в Римі, я знайшов в „Джардіно дел Лаго" погруддя Езопа, зфотографував і надіслав йому. Подібність, дійсно, була така, що це фото можна було наліпити на пашпорт.

Широко відомий в пресових колах, він діставав багато журналів і від редакцій і від приятелів і відгукувався на все, що його цікавило. Його критики, замітки й спроби розкидані по всій нашій пресі, без різниці напрямків, але він не квапився їх збирати і, правдоподібно, все це пропало.

Послідовний націоналіст і реальний критик, він, по війні, скритикував і гостро засудив Драгоманова, що принесло йому широку, але ефемерну популярність в певних колах, проте його помилка була ця, що він скритикував його не беручи до уваги даної доби. Він, очевидно, був цього свідомий і в одному з останніх листів, запитав мене руба: „Які, на мій погляд, були бази популярности Драгоманова?" Але я не встиг вже відповісти. Знаючи, що це є дражливе питання, я не висловлював своєї думки, а надіслав йому мою розвідку: „Джакомо Казанова, як історик України, і мораліст", яка мала йому показати, що все треба розглядати в контексті доби: Він дуже зацікавився моїм відкриттям, але, невідомо, чи зрозумів натяк.

Під час війни, він працював на хуторі у селянина, що, правдоподібно, врятувало його від примусової подорожі на Україну, а невдовзі він зміг улаштуватися в гарному старечому домі в Равенсбурзі, культурному, німецькому провінціяльному місті з гарною публічною бібліотекою, де він просиджував цілі дні. Це була, правдоподібно, найкраща доба його життя. Равенсбург є положений на шляху з Мюнхену до Женеви і до нього часто приїздили земляки. Під час одного побуту в нього, я запропонував йому їхати зі мною до Женеви, на що він радо згодився і пробув в мене місяць, порядкуючи мій архів і бібліотеку, де він знайшов декілька невідомих йому видань. Але по повороті його очікувала сумна новина. Коли широке громадянство про нього забуло, то дехто, все ж, про нього... пам'ятав і він сконтатував, що під час його відсутности непрохані гості відвідали подібраним ключем його покій і забрали найцікавіші документи. Видно, що це були знавці й це йому пригадало справу Вотерґейту. Ці візити повторилися ще двічі, під час його праці в бібліотеці і останній раз зникли й мої листи.

Швидко після повороту з Женеви він важко захворів і по трьох місяцях перебування в шпиталі, його перенесли в інший притулок, до Альтану. Це було містечко далеко від шляхів, куди дістатися було можна тільки автом. На щастя він там зустрів родинну атмосферу і ним щиро заопікувалася старша сестра Інґеборґ. Вона мене реґулярно повідомляла про його здоров'я але видно було, що він підупадає. Листи його рідшали, проте завжди були бадьорі та цікаві. Він вже не ходив, а його вивозили на візочку. На два листи він вже не відповів, а останній його лист надіслала Сестра Інґеборґ, разом з сумною вісткою. Лист починається рукописно, але по кількох рядках, його автор визнає, що рука не пише й переходить на машинку. Лист у звичайному стилі: лаконічні фрази про зовсім різні речі, але під кінець цінна вістка. На моє прохання він написав короткі спогади й вислав їх до д-ра В. Антоновича. Перші його спогади були написані в 1939 р. і пропали в Ужгороді, під час мадярської навали, другі, написані під час війни, згоріли разом з Музеєм в Празі, а треті (дуже скорочені) правдоподібно побачать світ.

Лист кінчається фразою: „Ну, та з мене на нині може статчить?" Але на цьому „нині" все спинилося і з ним пішов він у „безодню століть".

Тернистий шлях його закінчився на затишному німецькому цвинтарі і, якщоб земляки спромоглися колись відзначити його могилу, на ній могло б бути написано, як на надгробнику Сковороди: „Світ мене любив, але не спіймав".

М. Єремїв

М. Суслов заповідає успіхи комунізму на Заході

Москва. — Михаїл Суслов, ідеолог КПСС, дуже оптимістично накреслив майбутнє світового комуністичного руху в обличчі щораз то зростаючих економічних труднощів західніх держав, заповідаючи дальше погіршування відносин на Заході і утворювання нових можливостей для комуністичних та лівих партій в загальному у боротьбі з капіталістичною системою. Ці думки Суслов висловив, промовляючи з нагоди відзначування 50-річчя Узбекістанської ССР 22 жовтня у Ташкенті. „Число безробітних (на заході) більшає, життя працюючих людей стає щораз то важче, — говорив Суслов, — їхня непевність за завтрішній день зростає і ціла система урядово - монополістичних регулювань розлазиться по швах". Тон промови Суслова і його критичні завваги на тему західньої економіки дуже нагадують недавню промову Брежнєва у Кишиневі з нагоди відзначувань роковин також і цієї совєтської республіки. Брежнєв також говорив про загрозу, яка нависла над західнім світом у зв'язку з економічною кризою і що така ситуація черговий раз демонструє перевагу соціялістичної системи господарювання.

Коментатори висловлюють здогад, що такі декларації найвищих совєтських достойників мають на меті робити натиск на західні держави, але не означають ще прямого заклику використовувати економічні непорядки на Заході для здобуття влади в окремих країнах. М. Суслов у своїй промові вказував на приклад Греції і Португалії, де, мовляв, перемогли ліві групи і повали „праву диктатуру", але цієї теми він ширше не розгорнув. У своїй промові Суслов заатакував комуністичний Китай, заявляючи, що китайські комуністи приєдналися до „найскрайніших кіл імперіялістичної буржуазії" і разом з нею виступають проти соціялістичного бльоку. Китайські комуністи, мовляв, закликають західніх „буржуазних імперіялістів" продовжувати переговори у зброєнні, розбудовувати військові бльоки і вести пряму кампанію проти соціялістичних країн. „Ми, однак, переконані, говорив Суслов, що чорні сили реакції не завернуть колеса історії назад. Світовий революційний процес є незворотний".

Націоналізм в СССР далі є загрозою

Очевидно, М. Суслов не міг поминути мовчанкою і цього факту, що існують непорядки не тільки економічно-соціяльного, але й національного порядку в СССР. У своїй промові він виступив з критикою „живучих ще національних тенденцій" в окремих совєтських національних республіках. Ці тенденції чомусь продовжують існувати, хоч, як сказав Суслов, „ми вже давно знищили економічні і соціяльно-політичні корені націоналізму".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 10 ЛИСТОПАДА 1974 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 367 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр.-Амер. Клюбі. Проситься чл. прибути та вирівняти вкладки. Рівнож є анкети на позички. — П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

ГАМТРАМК Міч. Місячні збори Т-ва ім. М. Шашкевича 94 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Дем. Клюбі при вул. Грідінг 2376. Проситься чл. прибути та вислухати звіт К. Комісії за 11 місяців. — М. Ворськевич, рек. секр.

ТАРЗАН, 7198. РІШЕННЯ СУДДІ БРАНДА

AFTER A SLEEPLESS NIGHT...
SERGEANT! WE DEMAND TO SEE JUDGE BRAND!
YOUR HONOR, THOSE TWO MEN WE BOOKED LAST NIGHT...
MY CALENDAR IS FULL! THEY WILL HAVE TO WAIT THEIR TURN... WHENEVER THAT IS!
SORRY... BUT THE JUDGE IS TOO BUSY...
I'M BEGINNING TO GET A PICTURE, PETER... AND IT'S BECOMING CLEARER ALL THE TIME!

Після недоспаної ночі... Сержанте! Я вимагаю бачитися із суддею Брандом!

Пане судде, ці два мужчини, яких ми арештували минулої ночі...

...Мій календар переповнений... Вони мусять підождати своєї черги... Невідомо коли ця черга прийде!

Вибачте, але суддя дуже зайнятий...

Я починаю розуміти ситуацію, Петре... Вона роз'яснюється з кожною хвилиною!